

در ختن بی رفته بین قلمرو نام خلوت بجد بند و هر خن که مطیع و حکم رکو شر بند و فتحتیں تشدید
 کو پسندیدن خود دیگر نه احتماً باز در نشان و ستر ابری کواری و زندگانی کار
 احتماً بالکسر کنن چهاردن و بافعیه تنهای جمع حرم بالکسر احتمانهای اذن استعمال احتمام در طبقه اختمان
 احتمام در ازف می‌باشد احتمام بالکسر باز در نشان و بازگردیدن احتیم حجی مدت کوئن احتمام زمزیدن
 در حرم شدن بحرستن و احتمام اینچه در حرم کوئن و دیگرها ای حرام اذون و اذن ذی القعده و ذی الحجه
 و حرم و رحیمه احتمام بالکسر ستو از کوئن و بذرا نشان سفید را از سفا ہست و بافعیه حکم
 و حکم الاحق نام کن بیس در اصول فقر قصیف صیف الدین احمد احتمام کل کوئن و مکمل
 کوئن و زندگانی و حرم شدن و بی از کوئن کا کریم و نسب زندگانی در حرم و کوئن شدن زمان
 و جهاب سرشنی و اب را از کوئن و سیاه کوئن دنیان احتمام تخت کریم شدن زنجیر و حج و
 سر زندگان و از و خفته زندگان انتشار و رواز خفب احتمام حرم و لشتن احتمام بزرگ می‌باشد
 بعن احتمام شنی و لشتن و خداوند حرم و حشم شدن احتمام بالکسر محل کوئن و از از
 کوئن و عصب اور کوئن کسی و بافعیه چهاردن و خلدهان احتمام حراب دیدن و حجاج احتمام
 در حراب با از زال منع در حراب و بعض مطلق از زال بزرگ امده احتمام بافعیه خواهی و بزیارتی و غیره
 بح حرم بالفغم عین حوال می‌جاید بالکسر عین غای و نامت احتمام خود کوئن کسی و خدمت کوئن کسی
 احتمام بریدن و از پیش زندگان و بزیارتی هر کسی احتمام بایان بر جمل کاری احتمام حبل
 کوئن با کسی احتمام کوشش سر را خود و ایکر می‌باشد و دو کوئن بعنی او بزیده بند و بادن کوئن
 فرام کریست احتمام بزرگ می‌باشد مار زونام کوئست بجد بند نام حدم حرم طالی که مطیع جوز عاقی بود

عبد از مردن او براش نیز با جهود و فرماد و سخاف کردند و مجموعه و حمل الودس خنده و پدر در بخش این
شوكفت ^۱ این بینی را طول بالدم پنهان شدند اما فهم این اخراج معنی بدستیخ داشتند اما این مرا جان
اغشیدند و این عادمیت که عبد از این ارا خزم معنی از زبان ایشان و مصراع اخراج شدند در اینجا بر این
عمل ابرت پدر کشند و زنگنه و بدبی اتفاق فروکرده تا کسانی و سیاه کارون روی کس و خود را
جزی بچو و بین ناکس در خود را سبق کنند و لکام در هنین اسب از دن و خوف را در خود را در اوردن
ادم با الفتح سیاه و خود را سیاه بینی و ایم که از بین خوش کنند او هم سیاه است و تور سیاه را کند خشم خوبیست
وازدوفت قی بروکنند و بند این و زنگنه اهل معنی مطلع سند تغیر کرده اند و ظاهر این افتخضی با هم
ادم با الفتح نان خوارش کردن و سوزکاری و لافت کردن و بفتحی بینی کوک و نویست از خواهی اند
ادام بالکسر نان خوارش و سوزکاری و چاه است بیکنند از نکره و نام زنده است با الفتح نام هم
ادم بروست با بروست سرخ با بروست و باغفت کرده و طعن میانان خوارش و نام ایشان را نام خوار
بسیار بندیل و بیکم اللدیل و میانی خاریم ایم ایم ایم ظاهران و ایم ایم ایم ایم ایم ایم ایم ایم
ادم بالکسر کند کون و ایم
خاک و جودش ای
صحب ای
از نام کشند برآمدست بین بجهت بادران بجزی از این هم خوارکند و بخاک سینه ای ای ای ای ای ای
فرمان بروند و نقش رفاقت جزوی و جزوی و نکره فقی و دعا کاردن ای
و کارهای ای ای

چهاران پیش در زمینه کردن رخک بسته و لفظ مرضیب در طبرستان و سعیده هر یک سر زمین عالم کرد و بین
جهة نشناختن راه بر یا کند و بکار اول و فتح و دویم نام شهرزاد و نام مدر عاد و بایانم خاد عاد و بایام قبه
وارم ذات العاد و در شنوت به پرسندید رسیده با هم ضمیمه رسیده و فهم و زندیده را مفترضه و مذکونها و
اطراف این شنوت رنگ و سلکر زه ارام بالمدفن رهنا و کورهای قبده عاد و ایوان سپید و بین
نقدر بر ارام تعجب ارام است بالفتحه و سمعه ناده و مفروش ریم بالکسر و سکون هدنه اقام با پیم
و قسم است از بنی تعجب ارام بالفتحه خطاها ارحام بالفتحه زیده اند و حزنیه از نم بالفتحه کریدن
واباز رسانیدن از چهارم ولد زم بجزی و سخت نافتن رسن را و بپن کردن و حشنه کال شدن و در
بنن و حافظته کردن چزیرا و فرام او توی و بیدن بندان و بفارودت باز در شنون خود را
اخیر دن صلام باللای طهی و فتحیه ای مرضیب نزدیک آهواز و ناصیریه
از لدم بالفتحه تپیدی خارجی بر کر و رج بلهه بازی سلکرده اند و بزرگ و شنرا ای خود کوشن ای
فهر احتمت سلکر داند و ای
بازی داصل غمیش ای
ز کام دادن از زر چکم بالکسر این بوجی کردن رفquam بالکسر پیچه کردن و بالفتحه پیچه برای اسلام
صدان شدن و فروزند زنعنی و کردن آن دن و پیچه سلم کردن پیچه به پیش از سیدن غدوه مسده دادن
و کار بکسر بردن و در صلح در امدن و سلکر مکر دن آن دن و پیش از دن به و سینه در شنک
بلیک بیان است و حوزه ای
و سکون پیار کیست میان زنگنه خفه و نهر و سلم سلم

در میان خود استهامت فرود ردن استدام بالکسر پنده شدن و دروز باشند در انتشار
استهامت پنده اندن اخون و سر بردن در اخون برخفتم استهامت برداشتن استجاه
عاجزشدن در اخون استقصی م جذب هرزدن و راسیدن دن و شکایه دوال اختن
و علازم رفع و بار خود بودن استقطاب م برگشیدن وزر کرد کردن اکثری از جزو این
استفاده ام کا به خواست و خبر سیدن استخدام خدمت اختن زکس و با صلحه از این
معاف و میان اوردن کلاته است بیک معن خواستن معن حیکره های امور ایچ کنند خواه المفعه
دیگر حقیقی پنده خواه می روانی را از قسم محنت بلاغت اند استخمام خود را با این
مروف کردن خواستن استهامت طلب بکردن و برا میش از چیزی استقناه عنجه داشتن
و عنجه بین استهامت فهید که جزی خواستن استهامت پنده شدن خواران
استحمام بالفتح سیده ا اسم بالکسر والفتح نیز معلمه است جزی و با صلحه خواه ایام
برخی معن اطلاق کنند اول نام که مفایل لقب و نیت پنده دوم لفظ که معن صفتی نداشت
پنده و میان معن لفظی صفتی پنده سوم لفظ که معن ظرف ندانند پنده و بدیعیه بدل
ظرفیت چهارم لفظ که معن حاصل مصدر پنده و از اور برای مصدر استهامت کنند بخی
کلمه که بذات خود بی اتفاقی مکلهه دیگر بر معنی دلالت کنند و بیکار از زمان ماضی حال و روز
مقارن نباشد بدین معنی مفایل فعل و حرف پنده اسما جمع اسما اوات و اسمای پنده بی
و پنجه فیض این جمع اجمع اسما بالکسر پنده خواهند و خداوند پنده شدن استخمام بخی
معجزه قابل شدن و متغیر شدن پنجه و طعام اسما که بیانندن و حرف کردار این بخیم پنجه

بجزی که شنیده نمود و حسب درست برگشتن و سر ایندی و ده فتن اشم بالفتح و شد
 همینند بینه و مبنی ای خلاصه شرم و شک احظام از بن کدن اعلام بالسر و روش شدن و مسیرین
 خواشدن و بالفتح بروستها و جمهای حرم مرب جرم احتمام بالسر کاردن و ارشدن و کارهای
 صحیح و نیز در عین کارش خت و ماری کرد و افسوس از نکند و مردی که کار ای اصل بجهت تپشند و از همایی
 باز و خشن شو حرم احتمام بزرگیست شنید اعلام احتمام به حجب زیبک در وقت اعلام بود و از خواهند داد
 و اوز صلاح شنید چنانچه اصحابهم بالفتح بعدها اضم بالسر و فتح خدا و همچنانم که بست وزینی کرد و متفق
 و افع شده به بختیان کیم و حسد و خشم احتمام از شفیع را سیدن احظام از زبان زدن انت احتمام
 طعم مردان اطمیح فتح خشم کرد و بخدمتین حصال اسنبلی و خود خانه هجر کوشنه مطلع اعلام
 احتمام بالکسر شنیدن شاش اعلام احتمام بالسر کارشدن و در مادریکی در امدن و سنت کشیدن
 و خخشیدن و ندان اعتمام بالسر وقت خلا رخفتن در امدن و رفت حران وقت و زیک
 کرد و باز ندان از چیزی و باز درست کار از چیزی میدارد امدن و ران و کلشتن با برآز شب
 اعتمام میب اردن و بنا فتن چیزی وضع کرد که احظام بزرگ کرد و بزرگ درست اعتمام
 بند ختن نک را و بزین و پلک شنید چیزی ختن که کار درست و روحی زندگانی قدر و است بران
 زدن از روی هم افتادن اعتماد حنادل زدن و باز این دن راز کن به معنی احتمام میز امده اعلام
 بالسر که هر دانیدن و شدن کردن در حرم اعلم فیض و بالفتح کوره و بیر قماح عمیق تپشتن و اعلام
 بالسر که هر دانیدن و شدن کردن در حرم اعلم فیض و بالفتح کوره و بیر قماح عمیق تپشتن و اعلام
 بفتح اعم و کلپنده همراه اعتماد بالفتح سه ایجی هم بالسر نظم در حرف دیگر از دن تپشتن

و دروزن المیج حروف خطی که اکثر متن فقط دارست و ازان خطوط بسبت انجمنگر سخن فصیح نماید
اکنون از هر ب پنهان و انکار بر سخن قادر نباشد اینهم را نی که نول بالای او را فید پنهان و او را
دور نماید که در استثنای این دو دست اول فید پنهان و دیگر اعضا ای اسید و با سخن پنهان اعلم
واندازه و اندک درست بدالی او را شکافته باشد اغمام بلکه کرد و در این میان و بدان این زدن
کرد و زدن وزیان خارک و دانیدن اغلام غلام یا که کرد و قدر نزدیت نشدن اغمام اینها که
نشدن که اغان اغمام اند و همکنندن اغمام غیره باشند از کفر غنیمت درون افحام
خانه اش که در آنیدن بجهت و مانده بقیه زندگان اغمام عکس بجهت بزرگ که در آنیدن اند اما
بهر راه لوره ابریقی با رجای پیغمبر نهادن نارب صاف بیرون از رو و پیر کرد و زیکس سخن جام
اغمام بر کرد اغمام فهمانندن اغمام بالکسر بر یار و کنندن افعی اند اخلاق چیزی در جزوی اتفاق
در امدل در جزوی و حیفه و کشتی و بدهان اند از تقدیر اقدام در کاری که نشکر که نشاند و در بر سر
کرد و را پیش نشدن اعدام میزیند ارض م بالکسر بر یار و کنند چیزی در اینها و با فتحه بخشش و میکند با اقتضای
بخشن کرد و میکند خود رون اقلیم و اقلیم بالکسر بخشن از هفت بخش زیکی اتفاقیم صح و میمیت به
آندر میم با فتحه بیرونی قار و قلمبه با قلمه های زرشیده معین خاصه ای اتفاقیم با فهم و مصل ارجیو و
اغاییم صح و میمیت به مطلع خرس بان و حجد و حجره و حلم سرت و از اراده ای ای و
روح العدرس نیز نمیگرد افعوم را سرت و در دست ترا فهم ایکنیم در این اینکه نمیگرد
اکرام کرایی کرد و بزرگ که اشنه و میم خشک بخشش کرد و میم زدن که نمیگرد این اکرم
کرامه و میمیت ترا اکرم نمیگرد و فقط بزرگ شکم و میم و میم نمیگرد ترا اکرم بنا و میم خشک

نماید

شکر و راچ و نتر فربه و بی این اکنام خاص و ناشهد معرفت اکنام این میخواهند
 اکنام بفتحین زمینهای بند اکنام بالکسر غلاف شکوفه برآوردن درخت وجده را اینها دارند
 و بافتحه و سیله و غلظهای شکوفه اکنام هر ایام در این دهی میگوشت خواردن و خواردن
 و خوارشدن و گوشت کتفی ستر و پودراختن جا به این و سر جراحت سرمهار گلوی و گوشش از خون
 اکنام بندان جراحه عصب است زدن جملک از امام لذم کردن و کاری برگردان کشیده اند اخیر اینها
 جلد دلدار کردن و برگردان بر قرقان کاری را امام در دل افکنند و ایچ در دل افکنند خدا بینهای خیزند
 با شرایع استعمال این و خبر بند اکنام بفتحین در درگدن و در دادم جمع ایم و دن اکنام
 خود امدان و کن چنیه کردن و نزدیک سبع عذر اند اتفاق اکنام هر گردن و فروبردن چیزی
 اتفاق ام درین بیان بنده ام معجزه داشتند و برسه دادن اینهم با یاری پیوسته شدن و بهم مدد
 و سرمهار کردن سرمهار اکنام بافتحه و نزدیمیم اینکه درین و سرمهار کتفی خانه کن زدیک
 بدینه برسد و دارشدن و امامت کردن و این اصل هر چیزی با در دام القری مکروه
 ایم الاطلاق راه بزرگ و ایم الداعی خواهیم ایام رسید مفترضه ایم الکتابه موح حفظ
 و سوره خاتمه و دیات محکم که اصل ایات دیگر بپنهان و ایم الخدایت شراب دام القی
 سرمهار قوس و ایم چنیه عالم نکر و ایم العجم کامکت ن و ایم العین شتر مرغ ایم بافتحه و کلیه
 پیغمبر علطفت بعلی بزید ایم علیه زدیک شدن و اندیش چر و چیزی که زدیک بند
 و شردو در و بافتحه و فتحه جم کروه کافحاته ایم بافتحه میزیم و بالکسر میزیم و میزیم ایان و زده
 و راه خا وحدی کشته و حیث بند و نزدیک راز زمین و کن بسیاری و دلیل حفظ

و منفذ خوب و راشته معاصر که باینینها را راست نشند و بغير رسی از ارزش کلویند و حجت خاموش
چوچه که بان بنادر اسکنند اتفاقاً در اسشن و در رشت که تقدیم کشند اتفاقاً هم کشند
از کس افسندام و اخراج خضر ملدن ايجدام بچه و زال میچه برمهندن ايجدام و اخدام
عیوض د محمدیان شکنندن اسچیم بچم روانندن اب اسچیم روان کردن
انفهام برمهندن اتفاقاً هم بفراشندن جزوی جها بکر زم جد اثود اتفاقاً هم بفراشندن
سلکه شدن چن بچه از هم جد اثود اندام و برانندن اتفاقاً هم بزور در امن اتفاقاً
کواراندن اندام شکنندن اتفاقاً هم بخیز کردندن اندام که خشنندن
اتفاقاً هم شدن اتفاقاً هم بالاس بمحبت در اون فناز کردن جوشیم روشی کردند
وزیاده داشدن و میباشندن جهار بابان جمع فهم بفتحیان و اکثر اطلاعی ای پرسته بان بآمد
نمایم جمع لحیح و اتفاقاً هم کا مفرد بیزیم زید چن بکار صحیح خاموش کاف دشیوه
نقفرده و بیدین ایه کشند لمال عدوه و ای کلم ای الافتام لعنة نفیکم ماء طبونه
ری غلطون ای الافتام اما احتصال در در که اتفاقاً هم در ایمه معنی جمع هند و میچه رطبه
جمع پنده بیم که از اتفاقاً هم مفسوس میکرد چن بچه در بیقول که المکروهات همومنه
علی عدم اتفاقاً هم که ند که میچه همراه ایه رست ببرفع که هم خوشات دلایل بان
میکند و چنان که گفته اند در قولا حق دخوا اعد دلایل ایه اغرب اتفاقی همچه همراه ایه
میبد که از اعد دلایل ایه مفسوس میگیرد ایه است و ده ایه ایه ایه ایه ایه ایه
والاس و بعذیز ایه و ایه بیزیا بمعیت است ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه

کوکردن سر در دست ازان ایام بالفتح تخت پر کردن و بالفتح پیش امی خدمت جمع حرم مسحیس احتم
 غنیم کاردن و پیش از این کار کسری اینجا غنیم کاردن ایام قبیله تختی و تقدیم خود را ایام در
 اذان از رخنه ترک کاردن چیزی باصطلاح درباب مثلاً اوزان حکایت است که درین دنیا پنجه فرز
 میگردید و در این ایام مسنه معبید ازان کار نفریب ابلد هم در مند کاردن و بالظاهر در کسری را بردن
 درین نظر بر اول باز همراه مدل است و بنظر برخان از زوار و ایام افتاده کاردن بمسنیات ایام بالفتح
 ایمان نما فاعل از این و بیانند از جوهر جمیع ایام بالفتح پیش از زدن بردن مرد
 و پیش از زدن زن و بالفتح خسروی و مند و مرد پیش از وزن پیش مرد جمع اول ایامی جمع ایام و ماری شنید
 پاریک ایام بالفتح و شدید پاروزن و مرد و بایام معلمه است که در قرآن واقع است و در این از زدن
 مرد و بایام معدودات ایام تشریق است و این جمع روزه روزه از رضی و روز راضی و سه روزه رضی
 افسح اللذ و این بالفتح تهمت کاردن چیزی و بالکسر بر و لفظ اول و کسر خانه خمام و شراب خلیفه و سلطان
 و لفظیان و شخص و عیسی و کینه کاره که در جوهر میباشد این کیانی سرمه قریب علاس سلام و صحیح بنایمی چنانکه
 در باب بایام ایام ایمان لایس حرکت الف و لفظ را حوض کاردن عذر کشند و کجا از زمیر میفل و مانند ایمان
 سرمه در باب رایا در ویرا کرم کاره در این روزه زیارت ایمان سفل و زیر و اطب ایام ایمان کریم و محب ایمان بالملد
 ایمان بالکسر و شدید باین تمام وقت و لولا چیزی ابر و ایمان صحیح و کسر و بیفدا نشود و دو کسر و بیشتر و نقصان
 استوار کاردن روزگران بالکسر و شدید نایار کسر و روحیه شدن ایمان بالفتح تاده خزان این لطف جمع و اخراج
 سرچاه و بایه هرچه و دنک بر کسر صراحه ایمان بالفتح ایمان بالفهم مفہم بردن بجای و زدن بیشتر ایمان
 بالفتح و شدید بایه و تخفیف نایار کسر و نعمت کیم برخوانی بر و صبح جمع حرم کرید ایمان ایمان بالکسر

شخان بخواهید رکنی و خدا شدن در کارهای از انجام هم فرود و اتفاق
اخذن بالکسر زنعت مدد شدن و خداوند شتران نمی شدن معنی شزان کرد و شست عذیز بگیری اب
بابند و بسیار متعال را و بافعنه قیمتها اجز خان شکم و فوج اجفان بالکسماهی حشم این بالغه مجذب
اجون باعزم برگشتن مزه اب و کار فناق قدر جام را آجین باید و کسر جم این منبر شده بزوه طرد
اجز بافعنه گزند اشنع خشم برگشتن حزان بالکسر اند و یکی از دن و بافعنه اند و همها احش نیکویی از
و یکی و راست چیز را اجزی احمدان زن خوشق بر و خش بر دن زن و بار اند زن و بار اند و سر اند
کارن و خص کارن احتمان در گزند برگشتن احمدان بالفعنه گزند و احتمان حقیقت احتمان احتمان بالفعنه
و از هم برگشتن و خشت احمدان وقتها اختت اختت اختت اختران سال بر و خزینه اند و خدان
با فتح و میان این منفعتان اخبتان بر غایط اختاب داده ادان اختبان نهار است و جان از دن این
بالکسر برگشتن و خجارت و خلق از دن و در فتح اتفاق و خوار و داشتن قال اینها اینهمه للحد ایتم
سد هر فن و بافعنه معنده بالکسر و تندیده لاله جریبدن و روشن میدن ادیان پیروت شرایب
ادیان بالفعنه دینها و قول قداده است که ادیان انشه است بکارین روح است و باقی جهان است
شبلان دین روح دین اسلام است و ادیان سلطان یک دین دین صیلی که برسته کان ملک کان
و خوانده کان زیور و میزجه کان قبده و دم دین مجرم که برسته کان افتاد و ما هم و اشر و زند
شیوه دین نزکیں که بت برسته کند چهارم دین بود که فرم مرسی عذر سلام دین بخیم دین خدار
که فرم میس عذر سلام اند اذن با هم کوشش و دسته هر خز و که است و بالکسر و خواری و دن
و کوشش و داشتن و چند کوشش و داشت خشند و بالکسر و فتح دال و سکون کرن حرفیست معنی احاج اذان

بالفعن بانکنخواز و آنکه از دن و جویم بر شرای نیدن و کوسن بجزی داشتند فوراً همچنان و از دست از پیش و حفظت بمحیط که از شرای نیز
 بودند کارهای را در اینجاست اور اگر کوشش خود را در اینجا باقی نداشته باشد و میتواند اینکه رشته نهاده شدند
 و موزدن آذن بالله و مفتحه زال دراز که متنجه مکبز فعال در میان اذربیجان میرب اذربیجان و آن کلید نزدیک در میانه
 خلاصه است و در قدمی ایل فرس از تقطیم صید بر سنتند اول غافل از دن نهادن و فوت شیخ عزیز و خوارشند و
 سند فتن با طاس است کسی از غافل از نخدا اذنان بمحیط ذهنی میتواند خاطر و بود و نیز از این
 برسن و بالفعن رسنه اوصال استراکردن از نهادن کروکار غافل از از دن در حقیقت سند که از جواب این معاشرانه داشت
 از دن منظمه بسیار فرمی از نزدیک از دعنه اذنان و سمت و مخدمنشان از کامن جواب فوی تراز جواب بیکار از دن
 بالکسر رسنه از دن جامد را و بالفعن رسنه بمحیط در دن باضم از دن بالکسر و بیکسر نزدیک در جواب
 و قلمه افnam زینی رستند و بمحیط و بحال در دوب از همان افتاده به اسون بالفهم مزده و بوسی که دانندند و
 در زنگ از دن و بدبیر جسمی از دن و بمحیط و در دوب از دن افتاده به اسون بالفهم مزده و بوسی که دانندند و
 از دن از دن پسند و بقیه نمیتوانند و بمحیط و در دوب از دن سال و دلتر رسنه از دن بالکسر از دن از دن
 هم در هیئت در هیئت اسوان بالکسر خداوند است و در دوب از دن و بدر از دن اسکن خواصی از دن اسماه از دن و بدب
 حکمت ختن حرف اسنه ایان خبر نشدن و در دن خبر رسنه ایان خبر نشدن همچنان ایان خبر نشدن و
 همچنان بکار دست ندان خبر رسنه ایان خکار از دن ایتیان ایان خبر رسنه ایان خفریان بکار نموده باشد
 بخواه ایان ایان ایان بالفعن در درجات ایان خواه ایاب و مادر و عقرب ایان کند مطلب ایان باضم و بالکسر
 که ایان بکار دست ندان خبر رسنه ایان خکار ایان خخ خشند که ایان خکار ایان خکار ایان خکار ایان خکار
 صاف کند ایان نکار ایان نکار ایان نکند و بکار دست ندان و بکار دست ندان خشم ایان ایان بالفعن ایان خکار ایان

خودون و میخ از دن طبقهان اراده اندشیدن احدها باکسر ایکار از دن وبالغه هر چهاری کشک را اعین لفظه اول و دو
فران چشمها می ایست و لفظها است جسمان اعین زرگان و چشمها در پنهان او فروافت مرحرا دات در خارج عالم
پاران و با بران احدها خشکها با چشم در گرد راب جم عطن بفتحیان اعین بفتحیان نوشیدن زندگان بینی بود
احدها با لفظ شاهی و حرف افغان باکسر کریک اور دن وبالغه های و لفظیان اقبره شیر خشکها
سیه افغانیت هایی درخت و افغان درخت و افغان سخن اخوان بالغه با پرس افران بالغه عین و
بود کشنی بزره و نزدیک ادن و نزد و مل کرد و با شدندن خون در رک و متوانی و قوت دادن افران
بالغه پیش از دن باکسر در دن نهاد در شدن وبالغه نهاده و پنجه های کرن را بپرس و نکه در دن
گری خرد افران زنده ایمان باکسر خوش خواندن فران و خوش خواندن کرن وبالغه او را آنکه میعنی عین
الباسی بغير بر و بران او و میفعی لفته اند که الباسی لفته است در آنیس چون بکشیم نکه شیخی تا
سرعت مسلم من آنیسین و میفعی فرادین ابته الی باشیں بعد اتفاق خوانده اند میخواهیم الی چه عباره داشتم
و لفظ لفته اند الی باشی از اتفاق در آنیس علاوه اند میخواهیم دن و دن از شد بدو و بجهانی المان لفظ
الف اول و معالف نانه اکثر این آنکه هفتم سخن کرن زبانش کرد و امن بالغه پیش کشیدن را داد
اعین بودن و اعین وزنها را آسی باشد و کسریم اعین شرکه ای
وزن و اعین پسند و بز کشیده و بز کشیده از اتفاق ای
و بلاد این مدرسته معلم است امران بالغه پیش کشیده است ای
قبول این دعا را می چنیم با دو بیشند بیم قصد کند کان انتخان از مودون فنا ملک دن و خوش
روشن کرن و فرخ از دن حی میگاریم ای ای

بیم ای ای

بیفه در درون کارخان سرمه از رملخواران مانند لان احصال دور در نظر داشت و در درودین در درون اشده در درون از دو دن از ده دن در کارخان
 در پیرا بشد از میان کلیه این کسبه این بجه کمال و خوبی است بردن خوشیست قرار گردید و بین بشده مال و کم بشده مال
 و چنان شدن کوشا در درسته سوراخ هزار انسان هفت دادن و نیست همان اتفاقان مبارک در دل جزئی خواهد بود
 در نشتی خواهد بود که این باقیه و انان بالغه ناد فنا بیدن انان بالغه و نشید بیدن مرد بیدن زاده نند و آن
 بالغه و نشید بیدن بیدن و ناد کارون و بالغه و نشید کارون شد که از این کارهای تحقیق کله هارند و کاهیه بعین هم میخواهی
 می ازند اما آن بالله اندک زمان آن بالله و میتوین و کسر خود را بیند و عین بست کرم اخون بالغه که رفته اون بالغه
 نی اس خود را موزی و هسته رفع و داع و رفق را هسته اوان بالغه و کسر نیکه میخواهی که اون بالغه
 بخواهی این ترا انان بالکسر تند در حست بیده و شیخی خوب این بالغه وقت امدن و بعد از
 در چنان از دن وقت و بالغه و نشید نزد ایام ایمان بالکسر خود بزرگ ایامی خیل اوان
 ایقان پیشی اشده ایمان است که در اندان رکاه کرد ایمان بالکسر بیدن و این که در ایمان و مان
 دادن و بالغه ترکند و فوت ایم طوفه است و می خواست و ایم در ایمان در ایمان
 نام در حضرت رسالت بنی هاوسه عدو سهم ایم کسر سهم بدر می ایمان ایم که در ایمان ایمان
 و بالکسر و نشید بایس ایست از زمان چیزی ایض است الی ایضا بالغه بل و بیماری و مرگ و می خواهد
 الی بالغه و بیضیه و نشید و ایضا هیچ کارهای ایمان و می خواهد و دنیان
 او بالغه حرف نشید و عین باعین بالکسر ایمان و می خواهد ایمان ایمان بالغه و بیضیه و بیضیه
 چیزی یا فراموش کردن و بادا در دن ایضا هیچ کارهای ایمان و می خواهد در بایس هم بکره می خواهد
 ایمان ایمان و می خواهد بایضا هم بیضیه و بیضیه ایمان ایمان ایمان ایمان ایمان ایمان

موده بزرگیت زندگانی در جاه بالکسر و شدید استوجه باشند اما ختن کاری از وقت خود استکاره نداشت
بر این جزوی رشته نامندشدن جزوی بخوبی و پر شنیده نشدن جزوی برکسی زندگانی بالکسر و شدید کارون و بالغه
مانندان بمحض شنیده بالکسر افواه بالفتح دهنده و تو ایل کردان معلم خوشبکشند و وارهای خوشبکشی که بر جزو
نمایان خوشبکشند و از هنر شکوفه و از این جزوی بخوبی فواید و بجه بجه از این خود بر کاری که شنید آن بفتحه
شکنند نشدن و حیث وزاری ایمید کردن برکسی آن بالکسر و بالف بسته بقراط بعد لام پرستیده نشوند اینها
ذات حق هستا جگنام بالفتحه اند امر بفتحه فراموش نمایند از این نظر میتوانند از اینها بعید از نشدن اووه بالفتحه نمایند
و شکنند نهادن اووه بالفتحه و از خود و او زم دل و در مومن و فقیره آیه بالکسر کلمه کار در وقت بازدید شنیده جزوی که زید
میشوند ایه بفتحه ایه بکسر کشند ایه بالفتحه و شدید باید و وظفه کشند ایه بالفتحه و کلیه
اجنبی به شدید بایکلیه ایه ایه مزدیکان ایه بالفتحه کشند و نشدن و سل کردن زیبتر و سل وارهای سعادت
ایه بالفتحه کشند و بینهان و طیب ایه بفتحه عزه و کسرین و شدید بایخون و از نزد فریادهای
الکرنازی زبان نیافر احادی و کشنند ایه ایه بکسر کشند ایه بالفتحه و شدید بایوان نزدیک سرمه
آخاف در میان ایه بکسر کشند ایه بالفتحه و شدید و معنی ایه که نهادن ایه بالفتحه و شدید بیم نکند و نزدیک ترند
بالکسر بخلاف ایه بکسر کلتاب خوانده بکسر ایه بالکسر ادی و رویی کیان که بکسر کیان ندارند و خود
هیچ جزوی و اصح که بکسر کشند ایه جزوی و کفه ایست که از هر دو عصر ایه جزوی دروس عدو و قدم هم
در میان دارند ایه سه و هر جزوی سه ایه ایه دارند و جزوی سه ایه ایه طرفه ایه ایه ایه ایه ایه
که و نیز سقطه ایه بیم میشوند ایه ایه

و از اول نیز کنید بقایا حکم را سختی کری می توان برای زمان پیش بینی کرد و راه است مانند
 نقایی جمله حکم را خالی از محتوا می نماید و می خواهد حکم را می خواهد حکم را می خواهد
 بده و در کنست باس او باقی نماید و بوس او بجهة و باقی نماید و باقی طولی بمناسبت برآورده دم و بس فرزند و بحیر
 و خاطر و بوس در کنست برآورده دم خدا و هفت رسالت نباشد می باشد باقی اخراج کردن می باشد باقی طولی هر شدن و
 بخط طرحی کاری اول بدل ای باقی و مفتح دال طایفه از نیزه کاری می خواهد و این نیزه نیزه ای
 چه ابدال چه نیزه و فرق اند و بجزن بکار از این نیزه دیگر دیگری از این نیزه دیگری ای و بکار ای باقی و دال چه نیزه
 بیرون باقی ای بیماری بیشدن و باقی افریدن و رسالت ای جزی ای برای سیار نیزه کاری می خواهد و اول ساده ای
 برای خالدی ای برای ای باقی سخت و ریج نیزه باقی می خواهد بعده باقی می خواهد می خواهد می خواهد
 کار خواه ای
 و مفهود شدن ای
 و شکل کاردن و فهم ای
 بنده ما که خواه و برادران خواه و زن خواه و بزرگ خواه و اعزامی خواه و بزرگ خواه و بزرگ خواه و بزرگ خواه
 خواه و بزرگ خواه
 ای
 در حکم کار زندانی زندگانی زندگانی زندگانی و دیگر کنندم و سختی ای ای ای ای ای ای ای ای
 و کوچکت بحیر و باب و حوت و کن بخاست بجزی و ایندی و بجزی بیشند و باب الای باب سرحد و علاوه خواه
 بباب باقی و شدید و او در باب الای عصی المعاشر بباب و بحیر شب که شسته باصره و خود بینای باز شد

خلوع کشته و نامزد نیست از این عاد و مهد است بورف علاسه سلام بر تبر مهربانی ارسید
با ساقات در از شده ناما بولند چاهه تبر تنگ کرد رواب با ران واب خانه واب میز مسجد
با کوینه نامن شد است بعیم و با کوشش درست نزدیک شد و این خلق خذ کوید با کوینه باج خواهد
خزان در ری وزده کران را با قاع سخنیه با رفه شمشیر و صحب هر راح کوید مار فرشتیز بازد
صراحت خلاف حضرتی بالفتوح و نشید تا بیدن و بنته والبته یکی بردیدن و اتفاقاً ملما
ناید است بتات بریده نوشته و جخت خانه و طلب ان خود صوف و با بینیع اخیر باید
نیزه بالفتم بیرون از خود کرد که بریدن براید بجهیه بروز فیض است از عی احمد بن حسن
بخل فتحتی بجهیه لفتم بزد و با میان سراجت بالفتوح خاص و صرف و خالق در دنی
با همتران فیزیز کرد خراسان می پنهند و بالفتوح بده و نصیب مایه اند از زدن و اتفاق
بد عذریه لکسر جزئی از در درین پیدا از دن و جزئی نوک در درین بعد از از و بد اهله بالفتوح بجهیه
سخن لفتنی بدریه سخن با اندیشه لفتن بدش بالفتم شتر قربانی بدره برس نیزه کرد از رو
مشک برای کشیده و رون و غریان س زند و مکان از از درم باده هزار درم با هفتاد
بذر قرب بالفتوح و زال مججهه و فتحه ساره بیهی و میدارق لفتم مایم کسر زال راه برو دره
ارسی بذر قرب زال همه دینی راهه هر مستلزم است و صحب هر غرب کوید میدر قرب بدال
مهد جمیعیت که راه برقا قدر و که همان اون پنهان و ماین عوبار صلتبیه بلکه مولانا
بر اعاده نامن شدن و زیاد خاندن از امانتی خود در فتحی و هنر کسر که بالفتم میان این بید
که از این بزرگ فوکو نیزه و بالکسر حوضی بکمینه و ماید و ماین سینه و بزرگ بالفتوح در دل کمیده

مالیدن

بیدن را فروز نشدن برای که بالفعیه بزرگ است از عیسی و ام و علیان مانندان و با فهم زیسته بزرگ است و دوست
 عبارتند بوده با فهم دری برآورده بالفعیه سرشن و مانندان که در وقت سلطان کردند می‌فستند بزرگه بالفعیه به مخلوط
 زنگواری و دینه چیزی مخصوص نیز امده برم بالفعیه سنتیان بیهوده بالفعیه و فهم زاده زمان و از آنها بزرگ است
 بر قدر بالفعیه درسته و دار بر قدر لقب علی اس بخطاب او زینب عجیب سنتیان را میدان اواز تو نیز بوده بیهوده از تم
 بربالفعیه تندیه خلق بزرگه بالفعیه نیکواران برآورده بالفعیه دعاست اسلام خوب نیسته بزرگ و بزرگی از ای
 خواهد سلام بزرگی صاحب فهد خفیه بخطاب فران نشدن بحمد سبده الرحمه الرحيم لفظی بزرگ و بزرگی از ای
 بالفعیه موسی بزرگ بارت بالفعیه مرد و دادن بث ش بالفعیه داده بزرگی و خوش طبع نشان بعده بالفعیه بزرگ
 نشدن طعام و پیزه و زنخواش نشدن سبته بالفعیه بخطاب بز است ادمی و حیوان و سبکه که از زمین بذرگ است به نیز
 بالفعیه نشان سقبر و زرم فرام نشانسته بداره بینا بی ای بصره بینا بی و نیفی و زیر که و حب و غیره و کوه و خون
 اند که از خون از بزرگیان نیکواران راه بزرگ بصره بخطاب بعده سرمه ای که بدان نجات نکند و بزرگ بخته
 بالفعیه و لکسر جیه در میزه هنر فیض بالفعیه با دکور نشت لفظیه بالفعیه نور نشت باهه و اخوانه و میباشد مثل
 والفضلة والغدرة والکفتة و زنبهه و ملح لفظیه مثل نموده و خبر بضم مثل بدره و بدره سران بعلی بالکسر
 امشهه و بزرگی شکم و متنی است که البتنه مذهب الفطنی بقدر بالفعیه مuttle و بزرگ نشدن و باکسر نشدن
 بله نشانکه درست و در و نه و ستر زیری هرجزی بخطاب بالکسر کافیه جنبه و باهه خانه زیاره سران
 فتح جام نویند معجزه بالفعیه سرکلی نشت بعد بالفعیه زن معمول لفظی نیزهان میزند و بزرگ بخته
 بالفعیه بزرگ و میخته که بقیه بالکسر جیه و مزاد بقیه بالفعیه زیاری که مخدود و میزند زمان
 بقیه بالفعیه و زنده بیهای بازمانده خال سرمه لفظیه الدی خیلکم معجزه انجمن همان داشتند و بزرگی از

حاج از نظر داشت بدرست برای آنها با قبیله بازماندگان هرجزی بازمانده و ماقبات است بازمانده ها در ماقبات صاحب است
صلوچه هر سه پسر بجان اسرار و مکالمه ولاده ولد ایه اللہ اسرار و مکالمه علی صالح بزرگ فدا و فتوحه کار
شروع شده و فنا و قیام او وحدت من نسبت سه پسر بگو ره بگو با فهم ما مدارد و با فتحه بخوب بر کار
کرد و بین جزئیه دولت سپاه است و بفرماده جوان بکاره با فتحه دو بخوبی کار و با فتحه دو بخوبی کار
بگو با فتحه و خدمه کافی که معلمه بگو با فتحه و خدمه بگو زدن با کسری و عذر که بلطفه با فتحه
بگو زدن با فتحه و خدمه بگو زدن بگو زدن با این فنا و این فنا و این بگو زدن با این فنا و این بگو زدن
در ایاد کلام بگو سخته و بگو با فتحه و بگو با فتحه و بگو با فتحه بازی و بگو باز منازل ما و ایشانه
از این خوش و سینه و کوت دیگر میان دو ایه و دو بخوبی بگو بازی اماده و حجت خاکس کو بگو بخوبه بازی
خواز کو ایک میان سه و فتحه و بخوبی که در این نازل بگو زدن و کاخ از این میان نند و نزول هفتمه ده غذه
وال ایشانه که بسته بسته بگو با فتحه و بخوبی ایه و بخوبی ایه و بخوبی ایه و بخوبی ایه و بخوبی
و خدمه ایه و بخوبی
بخته با فتحه بفتحه و بخوبی او بخوبی بخته با فهم و لکس بخته کاره شده بخت با فتحه و با فهم کاره
کردن و در نوع بخت بگو زدن در نوع بفتحه و بخوبی ایه و بخوبی ایه و بخوبی ایه و بخوبی ایه و بخوبی
بخته خود بخته چهار ایه در میان بخوبی خند بازی حججه که بخوبی و بخوبی بخته بخته بخته با فتحه
و بخوبی
که از محل و بخته خود بخوبی و بخوبی
و بخوبی و بخوبی و بخوبی و بخوبی و بخوبی و بخوبی و بخوبی و بخوبی و بخوبی و بخوبی و بخوبی

از دن و زیسته هر زن نام نهاد است زد بکار اسط مینه بالفتخه و کسرها فرشد اان جمعت در انتقام اشکار بعثت بالفعه
 بعنی و بالکسر صور عصر رسیدن بعینه بالفتخه ختم شد و خود هنخ و خبر بگسان ہر چیز و میان اخوند و فرام
 خود است و بدین معنی بکسر ترا مده و بالکسر بعینه زمین اسپید و کسر اندیز امده با کوچ انداخته بعینه و زنده
 نا پر اکنده و فدا شکر دن جزو و بالکشن غصب رو اشکار کردن راز و حال و اندوه سخنچت بالفتخه کار و دن
 سخن و موزیقی برث بالفتخه زمین هر سرمه برگرفت بالفتخه کلک براعیت جی و شهابی بر دم معبت بالفتخه بر
 مومنت دن و پدر از کردن و زنگرد بعینه بعینه ترا مده معرفت جمع و بالکسر تهدید کر خراب نمکند
 بعثت دیلم که مخصوص است زد بکار مینه در راجه میدان اوس حرزیج خیک عظیم و افعان نزد هر بود و بفتحه
 و بالکسر بعینه بکسر ترا مده و اان روز جنگ کار پیرم بعینه کوئند بعثت بر سر جنگ است زنده
 که هر کار از میخ ردم براعیت بر اکنکنده کان بعثت بالفتخه کار و دن و سیر و دن اوس حمز ططم بالرخ
 بفتحه فوز هرب با پرورد باز و حز عصیت از ریحان کوئی کر در دام کوه می روید و بعینه لفته اندیشه
 بفتحه و تند بحیم شکننن رشیش و قنده رزدن و فریب کردن بکسر چهار چند جنده را بر جه بالکسر بر و
 کسر کش و کیا ز دوار زده بخشن فلک لذابت بر جه و برای جم فرامت هر عیت و بفتحه کار میکنند
 احاطه کرده کنند سیدا همچشم بر جه بفتحه اول و خاست بخشن که من روت او رده کنند هرب بر و
 در هر سبیله از بر جه بالکسر اول و فتحه خود بزم دنون کلک بر دلک هر دو فرسنگ هر کسر کش
 بزر جه هم اول و ننانه هرب بزرک ایفیج بالفتخه رشیش کیه هر کسر که داخل ایخزیسته بکسر نشین
 بکسر رواجی خندر خسته است هرب بیدار را شیر بیچ شکه فتن شکم و اندرا خندر در زن و اندوه بلجع
 در خشنده بیچ بفتحه کیه روشی نزد هنخ و صبح کون و کشند هیدان در واپر و بیچ بالکسر مصل و بالفتخه کسر است

کنخان را بزرگ شیخ بند و فرا رسید احوالین خواست خود از پسر خانه با فهمه داشت به افکار ای ای ای ای ای
 کو بند هم ب نیک است و دل هم ب تردد و درجه بسیار قدر بین نیک دان بسیار باقی نهاده و زیرین آنچه
 بیند هم ب داده باشیم طایب باقی نهاده با جمیت و نیک دلخواه زدن مقصود و فضیل بین میان باشیم
 کا بر او نکف نهاد و بین و فرو بین ستر از ای
 ب ای
 راست بیو چپ ضد سرمه و عرب بروج را بد صد اند و سرمه رانیک باقی نهاده و فضیل بین کش ده دن دست
 کار ای
 بروی کنان بیخ بیفخیم خواره خواه و عرب ای
 خداه کا خواه و میخ صدیاران بیم صدیاران طب صدیاران تمثیل باقی نهاده و دلخواه خداه
 بیخ بیفخیم خدار دن و خکار دن لانه باقیم اصل را بر ای
 باقی نهاده و خکار دن و خکار دن لانه باقیم اصل را بر ای
 ب ای
 بیخ بیفخیم خدار دن و خکار دن لانه باقیم اصل را بر ای
 تذید خواه و مکان خود تذید ای
 دلخواه کردن بیخ بیفخیم خدار دن و خکار دن خوار کردن خوار کردن دلخواه کردن خوار کردن
 حکیم و روح میان روح جز و زمان رکش زمان قیمت بر ای
 بیخ بیفخیم برادر که بیند و در ای
 بیخ بیفخیم خوار میشند هر دو باکسر باقیم خدار و خکار بیخ بیفخیم برادر کردن خوار کردن
 مرد و قیمت باقیم کشت و دلخواه که باقیم اللال جود و باقیم فیض منون بیخ بیفخیم خدار

و اندیوال پیش از دن در باضم حرفه و حکم و موجب ولد نایا و ناگزیر بر بالفتح سر کن و سر دن و ناشن
 و دار و حاشیه دن و بیان سبلدن همچشم بر دن و خفین رسای حواب و منع خود میلا زند و قوان فهم بردا
 و اضم حرفه او بالمعن بر دفعه و فتحی تراک و بلکه ایک ایه بر در باضم خفت و مر دن و بافتح خن
 هرچ خنک کند جزیر او دار حش و دار وی سر کسینو عیج برید بافتح کشته در راه هرچیزی ترسیه بر سر ایک
 و سند و ترسیه جاره شده و مقدار دوازده میل باد و فرسخ و رشتی که بر دار و دار و میل برای هاری نامه ان
 سلطان که از دن و دم ان لایه بندی بحث از دن و بیش قدر بریده هم بد و جانور ریشه هم شنیده
 که فشاره از ایه و ایه و سیاه کوش که میباشد سرو دنست و سیاه و کوش خوش بر جه و باضم باور او
 یعنی نه بست مووف نزدیک به دن بعد باضم و دی و دو و دند و بلکه اندن و مر دن و بافتح هنر
 و سپه جزی همید و در باعد در نوبه بعده فتحی بجه بلکه تحقیق شرط دان باضم حجه و نتیجه
 وقت زا ملکه فتحیت و سینه و کور و سرا و که دلی میان ایه و پیمید بافتح کند و میں سند بافتح علم
 بزر و حیده از ایه برند و پیا ده که بوزن بنده و هشیه که مکشید و نام هم صنیع بر ایه کشند کهان و هجزی ایه
 بید بافتحی غرب بالکسر پیدا با نایح بید او بافتحی بیو دار باضم و بید بافتح همکشند و بیشین و بیک باخ
 مع الفال نایه بافتحی و تندید وال علیه کردن و شد وی میان بران و ایه بریان و ایه زبران ندی
 عظیم چه بست که در حب ترکیه که دران غسل کند شفای برند باضم و فتحی سینه نزد در مجان مکان
 بید بال معلم باعجم المرا ایه باز تندید رانکو که ریم بر بالکسر کشون هزه جاهه باز بافتحی و کشون
 هزه جاهه کشدن و ذخره کشدن بر بافتحی در نهایه معرف ایه و شم پیر میور عیج بر بافتحی بریده
 و ایه پیغ بر کشدن و فتحی بیه بیده دم کشدن و پیغ خزند کشدن و پیغ خزند کشش پیر بیه

لطف دست

بید و کم زیین بسته باشد فی دریک حج پسیده بر زیان و آبد که ح JACK که از بن برای دو برادران دید و نظر را با فرماید
آبد و ابلهای کوچک سمع نشود بخرا جامی هم بدی و که از زرگ و شکفت و عصیه و فیض خیری هم بروان اند که تاف و
و طبری تاف بخود دید و حجتی بزرگ و در صحبه و فوج خان کام و عقیق زیلان و ایل در آن و باع بخوبی
نمود و شکافی و کوشش در دیدن و فیض خیری هم از یعنی و سپاه شدن و نیزی از بیماری هسته با جوانان خود
خالص و در و غلک و خفود با خوار مایه خوز و دیوم با خوار عین و روز خوان بخت را به قدر که از این
و بدر فیده از طی بخت را فتح خوار بر او و دن دیگه و جوان و فیض خیری کند و دهن و هیچ کس که را بخواهد بخواه
با هم تفهی که از چیز نمذک و کرم براید بخواه با فتح ای خداون بوسی و خند و بخواه مریم کیا هی سه که از این فرار
چند هم و بخواه مریم کویید سه از بالکسر بگید بکسر پیش از فاش و شناختن دید و بایضم شد فتح بوسی حسی برای
با فتحی ما هم و پیشوای خود و خدمت و کار و کار و طبق و نام موصیت کنیا چهارچی کسیده زین
فرانز کنده بود و در حواله ایان میان حضرت رسالت پنهان و شنید که ح JACK واقع شد و بخواه عین
بدرا امده و پیمان ایل کل دست بذری با فتح خیمه ایشان و تخریز از و غیرها حصل شد و مانند برای و نشان
و کسب چه کنایه بر امده کند و برادران کیا هم از زیان برآورده و تندید را کند و برای فتح بیان تو نیافر
و در است که بوسی و خروز نامد از نام های حق همچو و داری برشید را بخیز عین برآمده ای برادر و برادر
و فتح خیری جمع و بالکه بخشنید و نیک و درست و طاعت و خپول کردن هم و طاعت خشنید و نیکی همچو
و راند که بسند و بجهد میخیزیم فتح بانیز امده و دل و مکش و بچه و بایق و متنی برسید که ندان
له معرف هر همس بر عینی هی شناسد و بره را از مکش و بایق که بر ایز روز و باده با خزاندن از
را از راند و با بدی را از نیک برای فتح هر دو بانم که و بده را مزب زیان و نام که و بده

در جنگ ریا بعد از میانه و با کسر حمله اندیشیده باید بالفتحه نشود از آنند و هجدهمین بزرگ بالفتحه بیشتر دوستون و توان
 در پیکر دارند و فرزند و اب بینی و نخنی که از موته و نزاکت حاصل شود ابتدا و با این بحث سه باقی هم کاره از بر جزو
 حمله و اسب بداران تازه باریده و خواه که همراه جنگنه و طلاق شده که همچنانه و بالفتحه خواه شده و اندیشیدن سر بر شن از
 نفع و بیرفت حجت خواسته هر یک بزرگ اسماهی اینچنان و کشتی دادن در حجت خواه بینی از رو و میکردند
 نزدیک از ریخته عاده و نزدیکی از خدیش بینی از آنکه ای اس نخود دران و پیش از خدکه میکردند و خواهان
 قرض بینی از وقت موقود و اب بسرو و ابتدا از هر چیز بزرگ بالفتحه خود دارند روی زرشک دارند با کسر بدمضی مسرووف
 که در مقعد درون بینی بدل اند و با کسر بحیث بینی بالفتحه خود دارند پنهان کشیده اند و میکردند و دارند و
 بروت را چندندگه نسبت طلا برگزند و با کسر خودی و روی اندی و کش و ده رویی و نام که همیشگی بجز رو و فرامایه
 در قبیده بینی قلاب و ظاهر ای است بزرگ شدن و بفتحه ای اندی و ظاهر ای اندی و میکردن مراد فشنیزه خود
 و با کسر ششم و هی بشر مرده اور حرب بزرگ بالفتحه برین و کش و ده هجدهم باید همین دادن شاه فهم
 و سطی و برسی هر چیز بینی و پرست هجدهم بدینه بزرگ حکمت اند و هجدهم با وفتحه صادر بدمضی و بفتحه بینی
 و دادن اندی دویدن و داشتن و اینکه در حال حظمه رکنند لعیا بینی ای و میکنند ای روشن بینی و دادن
 ای بیشتر ای اس بیشتر و از ای ایست هجدهم فضیده بوده و کلیه هاست بعله بالفتحه شکافی رختم و با کسر بالحل
 و بیدارشدن حمله و بیداعیه بعله بر جمی نیز امداده است و بفتحه شکافی داشت و حجت و ناخداه از خود
 و ببرگشتم غفت و ساخت دشمن و کراحت در شغف که کراحت ندر شفته بکشند بظاهر بالفتحه مانند
 میان ریب بالا که اند که در از شود و ای ای موردا این طبقه خواسته همیشگی منش و کوسینه و دلیل
 افکندن ای ای بعیر بالفتحه والکسر نشتر خواه بزر و خواه عاده و بعضی لفظه اند هر چه باید در صبور

بالهم ورعن پریش و برآنکه حقن باران در میل بودن آن باشد بنابراین این حقه اب حز دران نشود که
ندن ازان و نفعه همچنانی بخاری نشانه نشود اگر دران بپرورد و ابابد که نشانه فراید بجز نهاده ردو فوچ از باران
و در چنین سکون غصی نیز امده لعنت شد راه هفته نهادت میان هرات و هرسن هرب کوشیدن حوت ماه میشه
بد اخراج اغتوی کوشید و بمحی السننه تعبیری صاحب مصالحه و منسح السننه از انجات بقوه اتفاق شفافان
وزراخ کردن و مانده شدن و شکفت در شدن لک بدین کاو و کند نشدن حشم داز دیدن و ظاهر
کردن یا همچو موضع اب از زیست و نفعه همچنانی باید با پیش از نیزه و احادیث قبر کاو و آن پنجه ایان
و در بیان رسید و بسیار مال و نیزه در زده در گذشت از از نش حشم و لفظ ایصفهان محمد بن علی حسنه فیض
عشم حشم بخواه او در عدم ایقانه و نشید خاف و حسب کاو و نام دو ایکبی و مخضب بدل
عیان کرد این جنبان بسیاری پیشند و ایشک و باید بجست کو دکان عربی بیفر کاو و آن رحابه که
لها خند و بی اسبیل پیشند و نشیده که از رسای بر اوردن بچشم او را شکه فته پیشند و همچو
اور اینها خند بکر بالکسر و ایشکه وزن و فنا فر که بکشکم پیش زاده پیشند و بچشم بیکرسایار و
هوز و بکر زاده پیشند و اول هجز و هر کاری که مانند آن پیشتر نشده پیشند و کاوی که ایا بر پیش زاده
و نخ پیشند و کشند و ایکاره بیچ و بایقونه شر حجران بکشکه فرام خسید که و بیقونه باید اد و بکه
و جر خسای ایکش و بایقونه و کسکه ایف مرد بکه هجز بکر بایقونه بکه هجز و نخ و باید اد کارن
و باید اد و نخی بایکور باران اول و زود رس از هجز و بایکوره میوه نز رس و بیقدار ایز ایز
نز با و کویند بکر بکسر و فتح لام میشند مر حشم و دیپر و باید هنوز کرک ز باید نهان
پیشند و شکفت مووف که ایل ایف رس بیور کویند و بیچ و بایقونه و فتح لام میوه نز رس و بیقدار ایز

باعلم نهادت بید و روز بردازنا حجت شاه که عاصم از اینجا دکوری باقی نهایت مخفف بینه ای اغور و خوب فیض است
بند و باقی نهادن در پاک جو ای سین کنیه هند میزد از باله تا جرس که مصالح نکار ہاردن باقی کردن بیرون و دیدار
و درخت جواهر منجور و هند نهادن بکلر کلک دوچین بدلی ایکش کاچک بیصریج بدریا لهدی از مردن
و کاسه ندن با زار و ملک کشان
در وجوهی نیشد بیچ و مخدود ہر در ایمه عوار ہلاک و کاسه ندن منع و میزد بیچ و مخدود ہلاک کنون
و نکفت خودن و خسیر کردن در و نشیش ندن و تکلف کردن زیاده از حد طاقت و زیاده و خلق
شندر برکس و کافته ندن نفس و باقیم زیمن قرآن و خشون و میان و ادی و قیس نفس از بیماریان
پس و بیفعه محبت خوبی ریزد کلان راعین العقیق کوئید و بفری رس کا و حیث خراست و بده و خشکو
وروشن در لاست بیرو و باقیم بت و برسود و مایه است سپید و بیزره بیرو و بده و القیس از الات
وزن و انقدر سیصد و ملل یا چهار صد پانصد بایهزار ملل است و مصالح در را و طرفه ندان این
و بکسر ولایت از طلاقت ہند بایرو و میزد و مخالب و رکس و سر و نام کیم ہیچ کافته بیزار بالکسر
بانار بیزره بیچ بید را باقی خنکا ہیچ رو بیطرا باقیت علاج کند و جما را بایران بید را کشند
میان لایم و بیطم و بیمع النزاک باز جا بزرگواری مسرووف که از رایزی بیزکوئید و بیز لالیم
و بیرات بضم بیچ بایز رانکار و بیرون امده بیز و باقیم بیرون امده و رانکار ندان بیاز بالکسر
و ارادف میازره معین باکس بیک بیز بیز امده و بیز و غیریط و باقیت زیمن قرآن کشند
برز باقیت برہنخوار و زیر کر که معقل و رای او اعلی و میزد و باقیم لایست بکسر برز باقیت
و اش بریز احیام و مصالح خانه و مصالح و بیرون بیاز باقیت و تندیز رای ام فروشیز

لهم بودن تقد و بینه می و خبر کردن براز بافتحه جمل سبک در جایگاه فخر یافته و
عین عجیزون بد و عص و ن طاویزی کردن از تراز بافتحه در کردن و درست پاپ کشیدن
با معالین باس بافتحه و مکون همه عذاب و حسنه و خشنیدن در جمک بوس بالهم
مکون همه اختیه بیکر وزن برگش خوشیدن و مرد بر باشخ حاجیه و میل
شده از احتیاج بعد عنیش کردن دال عجیز و سر غیر عجیز عجیز بافتحه و مکون
جیم راندن آب در وان شدن آب و زنگ فتن رانی و ختم و ادن بچیز بافتحه و مکون
خاد عجیز و اندک وزنین که داب دارن برواند و کردن حقیکه برس بافتحه حکم
بر عزم خود و میل اسرینه و با جزیت شنیه بینه و دم میان کوفه و صدرها هر بودن راه
در راهنی می وید مفعع لفتحه بیزاده برنس باضم کلاه و راز کنرس باین می پوشند جیز
بالکنتر ماده بیکر شد و شداره هندزی و کوئین شد راه دیگر به سوب جرس بافتحه ریگ
با فرم و اجمیم و نه که در هوا برسنیزه و نندان کند از ندویک که در میان چه هاند از دنار
حینه آبان بکن داب از اسندرین و خوش کند سعدی کوید معین اول که در راه خدا بود
بله بر جاسن ترکل بوده اند رس بافتحه و شدید بینی زم راندن و بین کردن و متور راندن
شتر و سر دار داب در میان نزد او ملک کردن و کوئین شد نویون و معلم بیکه ختن و ان
طه میکه از اراده و بیز و روغیز زندو کر بکشید و قید از جیر و عینیز بر که در فارس است
نیز اده برس بافتحه کنتر مادکن کله بریز کمود شیر نده و نام زنی از بینه که املک کر بکشید
را که در هنچی شده بود و بنویست حافظت این زن هر دعا را بخوب خدای خان و هدایه

و زنگام زنگست که برس طا او جن عظامیان دو بسید واقع شده و زنگست میان عرب نبرد ضرب المثل
 جن پر کورنیه ایش میز جرسی دس بسیں نفع هر دو بیان تک بس بسیں جمع وس بسیں نفع خسته باشی
 نیزه ایه لعلکوس نفعی باولام و قدمیم با بر میم حکمیه و نیزه صحر کش بمحض فرام بارث هر زمان و بعض
 تقدیم میم بر ایقتضای اند بس نفعی هر دو بحود و میره است مانند ایج و فیتنیم عدس فرام کو همچوی ایه ایه
 کاه اکنده کیشیه هجول کلایم نفعی کنندیه جویی کشیده و نیزه ایش باقیمیم باکسر ملکه علاوه علاوه باز و دو هجت
 سین عدیه ایه بارس بالغه کلایم هوب بلادس بسیں بالغه درس دادن هرس بدرس بسیں بالغه
 بسیں بالغه نیزه و هر دو بیرون
 بایوس افیس بایش بالغه و سکون هنوز که نیزه و نیزه ایش کس را برجستن باکسر نیزه و هر دو بیرون
 هایم هر دو بیرون هنوز هر دو بیرون هنوز که نیزه ایش کس را برجستن باکسر نیزه و هر دو بیرون
 خاله خاره و از رایق رسه خیز که بیند را افسرا بهم ایه است برقش نام هنوز خیز و نیزه بالغه نیزه
 نیزه و بیش بیند بین اول مرده روی بطن بالغه نیزه که نیزه و هدایت دادن برقش بالغه خود ایه
 در هم ایخته او بیش جمع تقدیم او بیان خیزد ف قیاس باشند و نیزه و دادن در هزار دل بجزی و خواه
 امدن کرویه و اولاده که بیان خنده شدن و میره و مقله و ملد
 بخود بیش باکسر دو ایکیه براه یا مکر بیند زنگست که بیند مانند زنگیل کشم فکله شیخ
 بجه بالغه کوشت بیان اکنسته و کفر سه هنوز کوشت براه که در هنچه زر دیرو و مکران بیان بسیں
 بیان بخداون بعیصر در خنور خنیدن بیچن بالغه میره و خیته سب و بالغه بیشتر دادن و تقدیم خود
 و انتها هنون و بیشتر دادن و بخیش و دوقدار ساخت و محب و سین زنان و زند بین دو من بقیر براه

بیهوده و لکه شنخ و شیخ و خوب کوب و خوار و خص و سیخ و دلخیخ و کاراول هردو و دلخیخ و دلخیخ هردو
و دلخیخ دلخیخ از مین درافت و نهاد جمک و خوفن با عص افندی خیش با فیضه اند و لذکار اون در دلخیخ
با فیضه اند و لذکار اون اسدا راجه شیر با فیضه اند و لذکار اسدا در دلخیخ پوت اند و لذکار اند و لذکار اند
رقان اسب بیعشر با فیضه باره جمک و عصر با فیضه بشد بعشر با فیضه خاشنی بیعشر سید بیعشر با فیضه خلا
کاردن ایش و خیش اند اکارا اسیدن درست اسب و خیش ای خیش بیعشر و بالکسر شمشهه و زمان سید
جیع بیعشر و ایام البیض و زمانی و شبهای روشن در اصل ایام الیه لا البیض است و اس روز بیشتر
و چهاردهم و پانزدهم با موضع الطایخ بربط زیست هووف کاران را اعلو و نیز کوئند العرب بر قدر این
معنی سیده بله از اکارا شیپه است مدالن رطبه با فیضه فرانی و متون و معدود پر فتن و در حیا از کاردن مفران
شدند چهارم و زیاده اند کاره بیغفل و بالکسر ایاض نافر کار او را بایک کار اند و بالکسر کشت ده ط
با فیضه زیلان فران و هزار و بالکسر دلخیخ حیل و خاله و بیت رسیده بی فران و کشت ده کشت ده و نام هیل سیده بی خود
عصر و زون ای ایستاده استفاده فاعلین با ای طافران کشند و کشت ده و نام خدا بیعته ای و آب در از
چاله و بیعشر با فیضه و شد و لطفانکه نه تن ریش کشند و نام هیعته معروف بطبعه تکفه و در غ
با موضع الطایخ بربط با فیضه ریش کاردن و بیغفل و بیعشر بیز امده با موضع الطایخ با بالکسر کشت ده
در از و سیده عسل کار کشت داد کند و کشت زند و بیعشر بکسر با فیضه تانیز امده و بیغفله هر از کار اند
اسد بیجاع بالکسر کشت داشت بیچاره با فیضه کشت خود را از خشم و اندوه و بالکسر فرد اون بیچاره
کاردن اند اون برای حقی بیچاره با فیضه نیز بیعشر امده با بیچاره کشت ده و سیده ای کشت ده و کشت ده
بیچاره بالکسر فیضه ای کشت ده و بالکسر فیضه والجیه ای نیز بیکسر اند و در این بیچاره بیچاره کشت ده و سیده

دستک تو و میخواست شروع در زمان تقریباً کرده بیند و مرد فریاد ع بافتحتی زرس و خوزه برخی بافتحتی
بافتحت افزودن سدن در فضل و در فشر از افراط نارس خان و افراد از این پرتفع بضم عا و ف
و فتحت هر دو قسم با وفتحت قاف رو بپشت زبان و متور و بکسر و قاف نام هفتاد اسماً عالی اول و بفتحت هر دو زیر
ادمه بزم و بفتحت با اینم در طرف لشوع فتحتی و بفتحت عالی زدن طام در دهن و بفتحت با وکسر طام
پدر زده و مکمل کنید و در بختی و مذرات و تزئین و بفتحت فرام او و دن و دو و لان اندان آب
و در حلقه منک اب از انجی میوں رو و دو قدر میسیز سیا به و و سطه و الیسا پاره از زنگ بافتحت
باره ای کوشش بفتحت بافتحت واحد و پاره از زنگ و زنگ فتح جراحت و سلا بندن و بیرون
و جماع کردن وزن کردن و بستره اهل از کس و بیش از دن سخن و اینم خیل ع و عقد زنگ خود و کجای
و طلاق و فوح زن و بایک باره از زنگ و از زنگ زان و الیسا فتح مادره و راه کارش بفتح
جزیه کار و دستگاه و شنیدن و کارشت ماضی و ایان شنیده از ارادی و خود باضع شنیده بشه و خبره
ایست بیصل بچیعن بفتح عالیکس جمع بفتحت عین که از زمین خانی و بکسر بند ز پنه
لفع بافتحت سخت هفت و بستره ایان کشی و بکسری فتحتی و بفتحتی عین در تکی در مغلان و مکان
امجنت بکار مانی در سایر حروف ایات بفتح مرضی کرد و دی ایان زرع در حفت پنه و بفتح الف قدر کو رسانان
مدینه کرد و حفت هر قدر بیس رو ایاد بفتحت عین خانی ملاضع جمع بایم بافتحت خود و دن و سعد
یعن بفتح عا و فتح عالم هفت زنیت از هفت زنی قمر و ایان دوسته و استکه و استکه و استکه و استکه خود
و استکه و شنسته که بیاره کیا کیا و بفتحت خود و مید و ایان و بکسر ای و بفتح کو زنی که در حضن مادره ایان
آب طوفان را بحکم الیک سعی کرد و ایان ایان بجهت ایان منزل سده بده بمحکم بند و بسیع بفتح عالم

در لایب نیز امده بیع بالفعیه بیرون بیع منع بقدر از شش هزار در دس بیرون و کامرانی نهادن در دویجه
و بالفعیه و قدر از ده هزار در دست بیز فر و کام و بیرون و دو منع باع نیز امده است بیع بالفعیه در
هزارین اما کمز کشته ای در فو و فتن است جانکار از شاهزاده منع خانه و بلکه و فتحی با عد و خی ثری قدر
جی سیر باع منع الفیه بزوج بالفعیه بادن افتاد و دندان و شتر زدن بحیم و بخطه ربانیغ
طیور کشته ملوع عبا هضم رسید کی و رسیدن و زدیدن و زدیدن برگی و بعد مردی رسیدن کوک بلخ
بالفعیه و رسیدن
رسیده بفتح تیزه ای باع منع الفاف شیق فتحتین میچ بوزیرت نهادن رسیده با ذق کی
ونیتی خال مجیزه کی انکور کی اندکی بچرک شد و نکاهه حارند نا منع ارد مرد با اد عذری بازی کی
معن حادق است بر ق بالفعیه در خنیدن بر ق در بادن کوک و فرسیدن و از کشیدن
و فتحتی خروندن چشم و در کار داشتم کو رسیدن از خود و دن برق و دن ای کیه هر دوچ کو رسیدن
نیز است بر ق بالفعیه کی که حضر رسیدت بنده بیش مراج بران سوار شده و دن کلدن تراز
خوازه در تراز از شتر و در تیغ و بر ق و خنیدن و دو شیخ کی از ابر جهد بفخر سوار از خی کو زد
و ای
خوازه در تیغ و خنیدن و دو شیخ کی که حضر رسیدن و ای
ای
خوازه در تیغ و خنیدن و دو شیخ کی که حضر رسیدن و ای
نیز دو غیر از دو حضت خواهیم بیع بالفعیه بادن و در ازندن دوخت باستق دراز و باید

صدیه سخن شنیده ز در هم است بین داده اند و مبارز رومانکه هر دو مبارز رومانکه و خدیه و منی فریده و راه
 زندگان رومانکه هر دو مبارزه که از دست و فوز زان طرف افت که بخوبی از حکم رومانکه و فریده و راه
 فورس نفعی اول از افت کرد و میگزیند بفرمان اول از طبق فرجیه بقای نفعی و زندگانی افتش بر مبنی باقی نفعی
 از دل در و فتحیه ای سیاه و سفید بدن سخن مبنی باقی نفعی و رکابی که انداده نموده و میوه موروف که از انداده
 کویند و صحبت نزد کویند کیان کروه پنهان بورقی باقی نفعی هرچیزیت مانند نیک موب برده و بندی از کچلکیان
 و بندی از برکه از منی است که از ازان ظهون حزا نزد برقی باقی نفعی سخت و مصلحت و بالغیم باطل و در عین و که
 را از پنهان نهاده هرچیزیکه در رو با دو مند و بنده از دن برا این سخنها و سخنیه های باقی نفعی های سیاه نیک که بر راهی
 پنهان اید و بطری از دن بیغم با سیاهی که بطری از طبق غلبه بر داریون خلا از آن دو اول را این سیاه و زنی را این سیاه
 و فرم اول از شهور زریت موب بیک هایی نفعی اهل و نالهت هنر ایت زدیک نیست بورکویند که یعنی نزد
 سه و خصیصه زین فورس بیدقیل باقی نفعی هر ده جای معطف ایشان بیک باقی نفعی های دن و
 و زنی های هرچیزی از نشیدن بانک بر زنده بیک لفب همراه همچو این خاله و اوله دا و را بر ایم کویند زیرا
 باقی نفعی های نزد بزرگ با وزان اعکلان موب بزرگ لفاف فارس لقب نظام الملک و زیر معاشریت
 شهر ایت بزم که فرم ایم ایس عالم ایام در انجیست بیان ام برایستیده می بیک باقی نفعی های
 کاف که زن و در دین و انبه های که دن بانک باقی نفعی های خاص هرچیز وس علیع از زنی های طبق میز
 بیک باقی نفعی های هرچیزیاده و زیان کا و بین بجهت تاریب پنهان اید و فریده ایشان میشند کل کچ
 باقی ایام بانکه ایل بکسره دو مند و بیک که فریده و زنده بانک ایل ایل ایل ایل ایل ایل
 و حال و ماهی بزرگ و مردمی که در زمین زراعت با واعتمی در کوه شنود و فرامی عیشند میکنند باقی های

و بین تقول بالفعه و شیوه و جدا شده از زدن اف و بیدهه از زدن و نهایا که ازین درخت برآمده باشد و لذت
در خسته شده بند و قبض سرمه و فاعله الکسر او علیهم السلام زیرا هست زردند از زدن زیان حضر
و زین بیدهه بودن از زدنیا خدا بخل باهم و الفعه و صحر و بقیع زنگش بنجیل رفت و میکد بدال که عرض
چیزی که رفته که بونه فحیقی هر چیزی جزو دیگر شود و در درستهای و بایهای مصال میبل جزین ابدال صحیح و فنا
حکم ختنه اینجا پیغامبر میکویر در خود رست سعدیه حبیم سیده شهید بعلمه میکند و محقیق ابدال و بدل و دل
شد بدال بالفعه و شد بدال همه فروشنده غدوطها و احصار از ایقاں کو شنید بدال بالفعه دادن و در
با ذل شنید بدال بالفعه خسته و نکافتن بمحور از شدن طرف مژاب و میزان و صاف کردن شرایط بفرام
رس نهیدن کار و زدن از نظر برادران نشتر و بر زدن این بعثت بجهت معنیست باز از نظری که در این ایمه و دید
که در اوقت برای رسیل حرام و حلال و محیل کردن و خسته و میخشن به پروردگران و فتن چیزی که اند و ملت
کردن و ایه مصطفی و حسن و در کربه منظر رسیل و بر زدن رسیل زشت و رسیل فتحتی پیرو خداهاین بطل
بالفعه ناجزو ضمیمه شدن و بطل و بطل بطلدن باهم و بفتحی در ایطل بمحیط اینجا و میخواهی و بطل
بطلن بالفعه و شد بطل میبست بیکار و میخاست در رسیل بالفعه زینه بین که رسیل رسیل در رسیل در رسیل
و هر درخته وزر را هست که او را آیه نهندند ایه باران سیده اشتر کند فرم بت فوم دیه علیه السلام فنا
با داشت ایه از زدن ایه و می خوب و می خوب و می خوب رسیل بالکسر و با هم سیر در مج و بالکسر حرام و پوشیدند
مندانه نهادن در ایه که باید رسیل بالکسر بازی کردن بازند و میخواهی در رسیل که در هم عذری را کسر رود
و با هم کوچه رسیل بالفعه کسر رسیل بالکسر صحیح و رسیل السفل نام خواهی است ایه که در هم عذری را کسر رود
حیثیم منیم کو شنید بدال بالفعه و شد برقیعی میخواهی نهادن قبل تره رسیل رسیل رسیل رسیل رسیل رسیل رسیل

بر این ستر در ویرانیدن زمین کی هزار باغل نام درست خوب است بناد از ویژه ای از فراموشی
 بگل بافعی و تندی رفاقت نه و فرش و عده مغلوب و شکار کوئید بگل بافعی اراده دوستی بر و غل پشتی بگل
 پر فیضیت از پیر ملا بعین قبیل نزدی و بکسر بادفعی لام نزدیم جمع به ملا ملا بالکسر و جزیکیان تکشته مکمل
 فلام موذن کامل ای ملا بعین قبیل بافعی و تندی لام بر شدن از پیری کوئید و ترکون و صدر حم خودن و
 میاح بیل بافعی و مکون لام حکم البت که در نزدی جزیکی در اعراض واخزی از جزیکی استعمال تندی ملیل
 پشم در بآهن اردتن و مرد بکسر چاک در سفر و پای در درجه کار و بوی کوزه بگل بالکسر چغنا ک
 شدن و بافعی نهادن و دوسوسه کارکشیم کوئید بگل بافعی خشن کردن و اشکن و فرزند و عده
 بید و شکفتندن بولان بالفم و ضیکه ای اشکش بید را در بگل بافعی قفسی کردن و نفیین اندیجه
 چیز اندک و کند اشکن با یکل بیکار و نده و شبک بی عصا و نافر بیمه و روبی باران بگلوں بقیه
 لام مرخدان و بیزی ای قوم کوچیم تیکیه کشند و فلام عذر فیشتو رسیل بالکسر حجه البت بلکه کی
 دریا کنه بحرس با عص المیم بدم و مکون خالی بکسر راسی و حرم در کار و فوت و برواشن آ
 پیختنیں ملال و دلتکن و ستره امدن زر کمی کیم با فران خود خوار داخل خپنی و دیوره ای و دانه ای کشک
 بید کوچک پنهان بیریم کسن سرخ و سفید کردن بر بار و ویا بریدن بند و دو هر جهه که در دریا مختلف
 داشته بشد و شک برداشته و شک بر ایم بفتح باد و کسر حیم بندی ای ایشتن ون کرچه
 از نیم اولاد حضله زن ملاک برسام بالکسر و مردیسته چیک بگلوی چپ بید اند و خود
 هر دان کوید و از از از تو پره کوینه و ذات للجنت بزر کوئید هرب برسام بافعی مینه بیکار سینه
 بزم بافعی بیدان پیش از زیدن و ایکش سیدا به و ایکام در و نهادن شتر و بیرون چاهم بزم

بفتحه نزد خنجری و خندق هر دو م بافتحه و تندی درین بیداریم کنند و فراموش هم ربط آن الکلری
مردی است فراموش هست مردی اشح عارف این بیداری و بدینفتحه نزدیم همچنان که از تندی این
درسته امده از جزی این م بافتحه و خنجری شنید که از نخ رو سواک ساخته بود که این مردی اخفف
کنند بصم م بافتحه میان اکثر خنجری و خنجری و عتیق نفعیم میان بیدار و سلطان و زنگ نفعیم میان سلطان
و بیدار و فتنه بالکسر میان سپاه و اسهام اصلهم باضم و بفتحیم جمه الخواری و این درخت این قسم م بافتحه و تندی
فاف در فارسی به مخفیت امدادات چوب درخت است که بکار این بیدار درخت این دام میماند و
و فتنه سرخ نت پلیسین این زنگ کشند و بضم باوند و قاف مفتون درخت تازه ایکم باضم جمع ایکم
کنند و بفتحیم کنند و ندان بعوم و بضم خواری طاهم م بافتحه م بافتحه و تندی درخت این فوند
و بفتحه طلام و فراموشی خنجری است مشهور از علی ای زبان حضرت مولی عالیه سلام که از این معانی که بیدار
مشهور است بیداری روم و قبید است و برس تقدیر مخفف بیدار است بفتحه خاطر سپه جمه خاطر ایم
بافتحه و تندی درین مارکه ای زنگ و شهادت از کسان و باضم عینیم بیرون این داشت بیدار
میعنیست که از این خنجری که بیدار است بضم میان و شنیده و کشیده که بفتحه خنجری کنند و بفتحیم
هزار چون بیدار و بزیغ از بیدار چشمیان از غرزوی العقل بیدار م بافتحه است در در کاران که بیدار
که در بیدار و سرمه حل کرد و شده با جم المخواں میان درخت است که خنجری بیدار بیدار نشینند
و از زدن شده داشت رویین که بیدار و بزیغ از غرزوی است و از زدن این ایمان کویند و دیگر کلمه تویند پوچ
بیدار باضم تغیری خنجری در بیدار که بیدار در ایمان صحبت باشد که اکنند و این لفظ در اصل بیدار
عین کنده است مرووف بیدار مفسر است میان بیدار باضم جمع بیدار نفعیم و بیدار نشتر و کم

قریب اند که میکریزند و بفتحه و لفظ فریان و اکنده کار گرفت و فتحه تین شن و حذفه در دو صن و ذره کفره که میگذرد باع نجیب
 میگیرند و بذو نوی حسیم بدان میگذرد بجهنم نام مردیت میگذرد ایل خوس که از نسبت خسر و بور و زی حاکم میگیرد میگذرد
 میگذرد اند که برگان با صفحه خوبی شن و دلیل قاطع برشن بفتحه و ناعتنق نام خبر است و کفه با اکنده حکای
 میگذرد و فتحه و میکنند که برگان اکنده است و مخابه بحکای است برگان بالکسر و بافتحه خال مجید ستر و نشان از
 اینها برگان بالکسر ای خواهه از پیش از نکو خواه و مکسر و فتحه خال مجید است ازی که ترا میگان بالکسر مربت به میگان
 میگذربهاین جمع بطری بالفتحه شکم میگیرد و فتحه تین کلدان شکم شدن و میگردیشکم خزر و زوریں خداک و جانب
 درازی پر فرع و درون جز لطفان بالفتحه و فتحه اول و مکنند مرد شکم میگیرد که از خود این نیکرود و مالدار
 میگذربهاین دارای است مانند عذر سرطان بالکسر شکم بالکسر ترا میگذربهاین بالفتحه و مکسر میگذربهاین و
 فتحه شکم است و بافتحه و فتحه طنام است عریت هنوز از منازل فرم و میگذربهاین خود جنایات حکای
 بالکسر بر طبع حمل واقع شده باطن درون جزی و جزیرهای و میگان اند درون جزی کافی میگذربهاین
 خی میگان لطفان بالفتحه ناجز و ضایع شدن میگذربهاین فتحه و فتحه است که حکای مانند درخت خن که نمود و بدر
 بعض عصی همچو میگان بالفتحه اکندهان یا سرمه ای اکندهان واحد میگان میگذربهاین
 اند و که است و میگذربهاین بافتحه و مکسر ریگ خوشخواه خوشخیانیان بالفتحه دیواره درون و دروار
 که چونی برادرده و بفتحه که میگذربهاین بالفتحه میگذربهاین دیوار این سیر علی السلام
 و میگذربهاین چنانکه مشهور شده و مخلط است برگان دختر حسنه میگذربهاین زوجه ما همن و دیوار این طبقه
 میگذربهاین میگذربهاین دیواره خوشخواه که میگذربهاین دیواره خوشخواه که میگذربهاین دیوار
 که میگذربهاین دیواره خوشخواه و بافتحه فتحه میگذربهاین دیواره خوشخواه که میگذربهاین دیواره

بڑا بہال باقلم و لکھن بنون خیل شعب بہال بافتح و تشدید و دو او منعیت در فارس کی از جدوجہ رخچن
شمعه اندیشنا بافتح کی یہ سی شیوه سیمیت زرب و لند کے کمی دار و معاون دو قسم است سخن و سند و نام
بادش ہے سنت معرف فرام مانچہ از ماہما فارسیان فرام روکر روزگار این ماہیہ تھاں باقلم و رفع
بتیں و دروغ بیان بافتح سخن و نام و بعد الکفت و سخن واضح و اتفاقاً را بین بافتح پیش و
دوری و حیدر از دن و یا تم بیرون و این از لغات اصلی است و مراقب البین زاغ بیشی با سخن
منق رو با و لان زاغ و لبل فراق است و بالکنزا حیث و فی صدر میان دو زمین و مقدر در مدنظر و پیش
و فتح اول و تشدید باب ایک سورہ روشن میلقان بافتح ندرست نزدیک درین از انجام سمجھی
شاعر شیرین بیان بروز میلقان منعیت بیکن یا بند دن انجام سخن فیضیا
بارو بافتح و سکون همه خود زید کر دن بدرو بافتح میان و دیبا باب بودن و بند اعلان و احتجاج
بدرو فتحیں و تشدید و برو بافتح کرد کاشت کر دن و قدر از دن سخت کرناں بیو بافتح از مولود
بافتح و تشدید و دو او پر لاثت بچہ شتر و بیان کا کشند و تراویه را کیجے نہ کرہ پیش بان تبع داد
شیرید و خند و بچہ شتر و خاکسترو دان بہرنا بافتح خرا بکھم غلط کر رای کا وسیلہ زند و زمین فتح
و میلان سبزی افوج میان دو سپیان و رام کا چھل راز زن حاد و رکا جانہ می پی خانہ و دیر
سخت پیشند و محیص صراح کوید بہر خانہ در پیش را حدا کا نہ پیش بایمیح الماء بایمیح
بدہ بافتح ناکا ہ و بیان زیستہ مدن بدیا یا فتحیم اید میش نادان و فتحتیں نادان شدن و
عین میڈ ازیزادہ بجهہ بافتح مطہت شد برم وجا زر اتفاقاً کیا دنرا جرع کویند جرع کویند
نادان و بیک ربافتح لعن و فیضیں کر دن بیو بہ اقلم بافتح و اونام بادش ہے از اول

بهرام برگشته است و بجهت اینکه از سلاطین و شاهزادگان و نوادران روزگاری کوئند و مکنون همچو و قعی
برگشته بدرستی باشد و خود را در یخچاره و شر و قدری از شخصیت مشهور می‌داند و تندیه باشد اما
تندیه و افرادی تندیه و در پیش از این مطلع جزو عده الرای بعض احتمال فکر باشد و جادید باشد و فرد از اینها
با اگر کنندگی اینها بختی باشد فکر قوی نیز کنندگان بختی خواهند اند بدینه با الفتح و سرمهال و شدید
از دیده و شدیده و خستین و وجیهی که در اسلام تندیه به شدیده بفتحه باشد و زال محظوظ در حاشیه برگی بالفتح
و تراشیدن و لذختر از زیبی که معرفه مباری بیندازند و زخاک بروکی با شخصیت فرعی و زخمی نیکو
و بالفتح نیز است که از زن خوبک این نیز را خافتند و این را بفرازی نیز کنند برگه بالفتح فوای
از خدمه اینکه میتواند خوب و مخوب بفصیحه باشند از جایات ضیافتی موقوف نایم فیروز
شایی میباشد بالفتح سمن کردن و بزرگ شدن و از حقیقتی کشیدن و از دن کشیدن و از دن و مرغی بالفتح و خرامیده
و شدید فکر و نیز از دن بجزئی حسنه و شدیده و شدیده و اینکه کنندگان فوجه باشند خوانند و شنند
باب القسم الملف بترجی بزرگ شدن نیز و حاوی کرفتن تقریباً بالفتح بگذارد این پس بکار بردار
اصل و ترسی بود ما خود از وترست تقوی بالفتح و تقوی بالفهم برگزیده از تقدیر خود و بایکبار برگزیده
تدقیق و بالکسر و میلار و حسب نزد کوئندیم کردن فوای طه و باشد بکار مواقفت کردن تراوی بالفتح
شدن بوخواه درست و درستی در میدان عالم و در ختن بکسر میلعن غریب شدن سندکه همراه ای این از
نیزه و اماده شدن برای کاری تکمیل و میباشد بالفتح بیان کنم در این حواله که کارهای این خوش
نمایند این ادب ادب و ادب نادر ادب یافتن نادر بسته بیچاره کردن و در روز بیچاره کردن
نادر بسته بزدن شدن نادر بسته خشن و اماده شدن نیزه و بکسر میلعن غریب شدن و میلعن غریب شدن
نادر بسته بزدن نادر بسته خشن و اماده شدن نیزه و بکسر میلعن غریب شدن و در روز بیچاره کردن
نادر بسته بزدن نادر بسته خشن و اماده شدن نیزه و بکسر میلعن غریب شدن و میلعن غریب شدن

و تدبیر باقیتیه مدرک داشتند و درین کار نظر ریب صریح نشستند نجات بکار را اکنندن تجنب و در شدید بحر
با فتحه نویسند از غصیده همراهان تقدیر ای ایشان ملکه بخوبیه قائل علمی ای ایشان طلب کرم ای ایشان همچو خوبیه و لام
که همی از غصیده کند و از ای ایشان نویسند است که نزدیکی نیز تجییه می ای ایشان همچو خوبیه تقدیر و بکار را دوست
در نشستن تقدیر بکار ای ایشان کردند زراب با فتحه خاک ای ایشان دند و در نشستن درین کار نزدیکی
و بکسر ای ایشان ای ایشان نخواست و درین کار نزدیکی زمان و در نشستن ای ایشان نزدیکی ای ایشان
کار نزدیکی زراب با فتحه خاک ای ایشان
در جه ای ایشان
پاسخ نهادند و در نشستن ای ایشان
در رفاقت خدا ای ایشان
که باید ای ایشان
غصیده عبادت ای ایشان
غول ای ایشان
که در ای ایشان
از نیاز ای ایشان
تفصیلی ای ایشان
کشیدن ای ایشان
تفصیلی ای ایشان ای ایشان

لشتنی

و نسترن بعد از خدختن برای خزاندن او را در این مکان بگذارند اصولاً عوام را در حبس و جو می‌جذب نمایند از
 در این حجت میدهای وزیر این کلمه و عاقبت خود خواهد بود این متفق با این پس از هم کارهای داشتن متعصب از
 این شیوه است که از این سروری از این نفع است از هر سبق و حادث از این می‌باشد از این می‌باشد از
 و مادر کارچ کشیدن و مانده اشدن تقبیح غایب کردند این تقبیح غایب شدن تغییر از شدید بروز
 از این و دور از این و بجای است مزرب فتن فتنیست چهاره کار کلیه تقبیح چهاره کار کلیه تقبیح ناکرای
 و مکن عین بد قدر ایت و جو کار ایست این بقدر کشیده تقبیح بقدر تقبیح ایم تقربت نزدیک از ایندید و
 فرمان از این و نفع ایست از دور بودن ایست و این بدور ایست و نفع این بدور است سبب پنهان در حیا و مردان
 تقربت نزدیک اشدن و زریح حجت تقربت به نزدیک نزدیک فیما محابیت از بجز ای شو تقدیب بر کارهای اشدن
 تقدیب بر کارهای اشدن و تقویت در کارهای اشدن بخواهش خود مکاری داشت که ختن کشیده از این
 چیز را نمی‌بیند چهار کوش از این این پیش اشدن تقبیح ایست تقبیح ایست تقبیح یا فتح ایست
 زیاد کشیدن افسوس نمایند می‌بینند از فتن تساوی تساوی تساوی تساوی تساوی تساوی تساوی
 از کشیده و نفویتی نمایند اشدن و برگشتن حق داشت از فتح و خذاب تا ایست باز کار نداشتن هم و نزدیک با فتح و
 تقدیب و تقویت کشیده و تقویت نزدیک نزدیک نزدیک نزدیک نزدیک نزدیک نزدیک نزدیک نزدیک
 عومن و دور از این بیف از درخت خرمای قبر رفاقت و نزدیک سخن فتنی شاخه ای ای ای ای ای ای
 و سندیدن نزدیک بالفم و فتح همه و دال ای
 ملکت جی نزدیک
 و دره را در این کذارند نیهو بین از این تیغه با ای ای

تباور با فتح بیرونی کردن تبلیغات سازنده کردن و غارب شدن بجهت تنبیه برقرار رساندن نشست برقرار بودند شیر
در قرار دن تجارت بالکسر ناگزیر کنند کردن و باز رکاند خوبی از محدود نمودن پیش از آن باره کردن تهدید با فتح و کسر و نزدیم
فلام را است کردن او کنند تغییر نمایین کردن وزیر یو این و کلیه همچشم کردن تنبیه برقرار بودن جزوی و خاصیت
وحاشیه نوشتن تجیه سلام کفنه و در براحتی مانند این و بادن ها کردند نخت با فتح جهت زرمه قابل چون
بانج و لیچ طرف کردن رخت نقش پلاس و بفتح عویضی رخت که عین سرتیز نخواهد باقی اهل و فتحه
نکروز و نکار از ندین طی مختلطی خطا برگش کردن و خطای منسوب کردن تنبیه ها کردن و خدا کردن خود
پهلوان رفاقت تکمیله سایه کردن و کرایه کارکلای نزدیکی وارد از این ایجاد باید کاره شود و محبت و بیان کاره
کلوبین و قیصر کردن انتزه ترمه با فتح دوم و کسر اول کنند و کنند در از نش و راصل و قیصر و جون عده دو
ترمیمه بر جوش کردن نز و بیه کسر ای کردن و در کار ای اندیش کردن و نمکی که خود اندیش ترجیح فتح ناویم سیان
زبانه بزند جبار و زبانه که عالی زبان و بکسر و ترمه با فتح دو و در دو بیه زبان و در نیز از و ده نماییها
و حابی اخون و دم از حضر و دیه شیم و مادر نز که با فتح زن میانه قدو و مادرات خود اینها و
نشتر منع و مرغیان دیگر بعد از برآمدن بخار از این و دلایل نام اشخاص و بفتح ناویکر اخربان مانده و بال
و بفتحی بارگز از دیگران چون نزک ترمه نزک نزک و میکند و میگذر ایکن چون بده مانده بند و خود اینها
و بفتح نز منع و مرغیان دیگر ترمه با فتح و حض قاف اخون میان اکردن و در منع و بفتح نزکه ایکن از این
ترادفع نزک در کوه دادن و با کوه متفوذه از نز نزدیم و نخوش خادون و از دل کس اندده بر دل تسبیه
نمایند کردن قیصر را است کردن و قیصر ای کردن تسبیه بسیار مهد و نیز میگرد عادون عاطله شده را دارا
خدا بجزی بجزی بردن و دعا کردن که بجز فتنیست بلکنده کردن انتش بر آنده و نندن تقدیم

الله بپندهش و دل نه فست بر کند بکار اقتضی و نام تبر نصیب است امام جعفر عزالحدود حملی کار از این است
الله بس فر کر زندانی کو بیمه کرد نه فست کلاه سرخی نه سرمه باکسر زمینی است در مکانی که مکالمه مظلوم
در آن واقع است نایح الشاعر تا بیت بعله نبین در بکلمه هنر و انش او و ختن شنیدت کسر شد که دل نیزه است
که دل و ساردن و مصلح مججز و افعان شنیدن اند و بیت لذت راه دیگر بکار ارجاع کردند فکار است و این نیزه است
تران بالفم میزت تسبیت چنگ در زدن قفت بفتح فیروز و فاختن از فقیر و مردم بدل و مردم زمان فیروز
چنگ کردند از چنگ و بیرون و بوزنانی ایچ تکریت ایوده کردند تسبیت و خلک دریک کردند قربت^{۱۵}
و ایش که دل نبین و افراد فقیر آتش بر زاره از هم بکسر ایش ایش با فهم درخت دروت و دیم سب در دود
سته با سفرابن و میزه سینه نایح بیچ نایح افسر تمیجان بالکه جمع تبریخ خود را در این تیمیخ کردند
تبریخ بیرون اور دل و برس ختن خدرویج بایه بایه چنگ زیابی ایزی ایزی در دل ندیح مرزیه و بزیر ایزی چنگ
رفتی ندیح که دل ندیح ردو ایلی دادن متعال و درم را تریخ مروف و ایزی ایزی نزدیک نزدیک نزدیک
موده از دل دادن وزن را ایشور و حبکت ایون و فریز کردند نزدیح زن کردند و کوشک کردند تیج
کچ کردند تفچی کش نیزه دادن و ایزد نیزه ای و غم میروان ایدن تفچی کش نیزه ای ختن ایزه کش و خوار
بیرون کشان تیمیخ در سخن کتفت متوجه دلند تیمیخ بر ایمیخ ختن و ایمیخ دادن تیمیخ بر ختن باید دلند
و مانند دل و ایمیدن نایح طی تیمیخ دلند تیمیخ بر ایمیخ دلند تیمیخ و سرمه و دل دل دل دل دل دل دل دل دل
از بیت پنهان نزدیح بالفعه و قبر و بفتحتی ایند و ده و بیست و پنجم اول کسر نایح مردانه کش نزدیح
بدر ابراهیم عدل اسلام بقول ایس و جمهور مورخین و افراد ایم ایم است و مرد ایش فر الایم
عادر طوف نایم بخادیم نیزه کفت تاریخ ایز تاریخ ما خود است و صحیح بایه محمد است

زیج افزون دادن و افزون کاردن نمای افزون شدن و میل کاردن از همه یک طرف و منظر در جو جهشتر کند
 نزیجه اند که اندک نزد را دادن مادر فرزند را بجان نادانها که بلکه نزد خود تراویدن و قوی نشانند
 با این روحی راحت دادن و قوهای اندک را دادن و خواهیکه باز اور دنسته اند که هر چهار چهار
 براور دن درخت و بوسی جزو از نفعت آب برآینده بسیار دان باماری کاردن و راحی نیز نفع به کار دن نمای
 پا در بیان خدا را بارگاردن و نیز را در دن و سیمان اند نفعت نمای جوانان دادن نزد ورسان کاردن و
 مرسی و کند نشان از نمای سلاح پر نشیدن نمای نیک بیان کاردن و نشکار از دن و نشکه سرمه کارشان
 نصیح باید از بخوبی نفعت و امداد نهاده صبح نمای حاضر در دشن نفعت و اندک کاردن و نشکار شدن نصیح
 دست بسیار زدن و بین کاراندیدن نفع صفحه صفحه نگیری دن و دکاری نظار دن نفع دست بلکه بکار از نفعت
 باعده تو شدیدا سبب تغییر شد کاردن نفعی نزد کاردن نمای کشیدن خوار او از این نفع نکه سبب چیز
 کاردن و بایا مطلع اهل معاف از است کاردن در کلام نعمتی با مطلع خود در میانی و عربیت و اندان نمای خوش
 کار داندیدن افتتاب والش نیک روی را کارم کرداندیدن و نیک دادن جاده اور درخت نیز کاردن و
 اشت رت کاردن فنام کند بیت در اصول فقد تضییف مولانا محمد الدین التقی از این نمای ستد دن و
 کاردن درست بین خود و افتخار محدود نمایی کاردن و چیزی غایب اور دن نمای بالکه تیک نمای
 بلکه بکار زدن نتفیع یاب کاردن درخت از شرخ ریشه و سخن و زوف ریک و میزبر و کار دن روز
 اخنوخ از نفعی داشتن و بیدار کاردن و نام کند میست معرف نوشیح حاصل در کار کار کار دن دلایل اینه لان
 نوشیح حاصل در کار دن خود کاردن و بجهشیدن تکمیل العکس نمایی فیض حجم کاردن و نیز اندک اند
 نمایی هست که اندک نزد نمایی اندک اندک

صوفیه

لکن

و بجز این قرن مبدل قرن و بکار اهل زمانه مبدل زمانه و بکار اهل زمانه مبدل از اهل زمانه
نمیست هر اثت به نفع است منشخ و تناخ سخن در عرف زاگل این شدن روح از قلبی در احمدان قایم و بمنفی
بالفع فیضیت چیز نمیبینند بد و سفر نشتر کردن قدر سخن و تاریخ و غفت چیزی بجهد کردن نسخ جملی
کردن نسخ چرکلی این شدن تا موضع الال تا موضع الال تا موضع الال تا موضع الال و فوایدا را دانیدن ترا
خنک کردانیدن تبعید و در کردن تبعید از بعد کرد و در خد تجویز بر پنهان کردن زمین از نبات و حیوان و پسر
از نبات و پسر کشیدن و پسر کشیدن درخت و بیوت کشیدن و مرس از بیوت دور کردن و مرس از
چیزی از کس و من دادن این با دادن بکار آتت تجویز بر پنهان کشیدن و کشیدن کردن در کامی خمید کشیدن بجهد کردن
چیزی باز کردن خجد جلدی کردن و خود را جلد خود کردن تجذیب تکمیح کردن تجذیب تکمیح کردن و پستان شیر
پسرین خجد و پسرشان و زنون و خشک شیر پستن خجوب نکبر کردن خجد نیک سخون خجد پسر کردن و
حد چیزی اشکار کردن تجذیب بر بکار اشکار کردن خجد بجهد جو و بکار کردن و درست بر جن و درست کردن ترید
ز داد کردانیدن چیزی از داد و شد کردن و در بین تزیه زده خود کردن و صبورت کردن ترید و فوز بر کار فوز
نزاده افروزان شدن تو برسیدا هر دن و مهتر کردن کس را تندیده باشد کردانیدن و ترقی را سنبه حق
تندیده باشوار کردن و حرف رامند و ختن و پرسخن کردن تندیده باشندن تندیده باشندان لالا اللہ اللہ
لطفن در نه زو نشستن انقدر از شکیده بافراشتن بنان قصیده باشدن بر جای بینند و بزر اهل زر اهل
حلد ختن تصعید بالد نتفن و دشوار اهل زمان چیزی تصعید خرف کویر بستن در در و پر جواز بستن تصعید
بوشیده سخن کفتن چند نکنیک فران در بافت و میبکاره زدن و محبت نیدن چیزی ملتان غلطی خود
تفعیده بعده اکاره باختن و پیمانه بستن مقیده بعده کار فتحت و خوار کردن قصد بعضا خند خمار کار خلف

نایید

بجز از

چو بر این چیز را ساز و ساز مان کردند تقدیم بقصص کاری کردند فتویه حکم اگر کردند و بر این دلیل نشسته تقدیم خواهی از شدید
 نیز اگر در این قیاس که کردند فتویه های بسیار کثیر کردند و فضای این شدید از شدید این دلیل نشسته
 و عجب و حیران از شدید این و بر کردن طرف فتویه بله اند کردند و مورثه از فتن و خدات از زیل جهت رعایت
 و فقیه و دلایل این تقدیم بله اند تقدیم جتن کم شده و بر این شدید این چیزی هم شدید این تقدیم
 نیکو سیدیکی را پیغامبیر ای و در فرع نیست کردند تقدیم بله اند این را بحسبت و باز مانند از کار خود و استبدال
 لقا عذر باز بستند از کار ای تقدیم بله ای و حیران از کار ای که این احتیاط و کار در رسید کردن و شفافیت این کار کردند چیز
 در کار ای اینسته و قبول این چیز احتجاج است تقدیم بله ای کار ای این احتیاط و کار در کار ای کار کردند تقدیم بله ای
 و نظر از کار ای تقدیم بله اند و بجهت این تقدیم بله ای کار ای این احتیاط در کار ای و حیران از کار ای کار کردند
 ای مند کار ای و با این چیز بی عیوب تقدیم بله ای کار ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط ای این کار در کار ای
 بجهت این احتیاط با این کار ای این احتیاط و سرمه ای این احتیاط ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط
 نهاد ای این احتیاط و بجهت این احتیاط ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط
 کشیدند مردم تیره ای این احتیاط ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط
 از زیل جهت ای این احتیاط ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط
 نمایند چیزی که از زیل جهت ای این احتیاط ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط
 کلید کار را در اصل نهاده ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط
 بدو و روشن حیانده ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط و کار در کار ای این احتیاط
 چو همینها این متعه فتویه بله اند و کلید این احتیاط ای این احتیاط و کلید این احتیاط ای این احتیاط

پیکار از نشان نمود و بسیار دوست در نشان نموده باشد که در جزیره لادول ملازم و بعد از نشان بجهتی همان را کردن و پیزرا این
جزیره نموده باشند که این نشان برای کسی نزد عده دادن بگذرید که از تعداد سر بر اش کردن خوب نمیدان نزد عده خوش
نشان از نشان نزد کدام نشان است که در این را کردن و نمی خواهد این را بسته کردن نمایند و ناکه از این نشان نموده باشند
و پیکار از نشان خود را که سپاهی کار فتحی و حیری را از اصل بدهار اوردن خوب نموده در هالم عرب استخانی کردن نزد الداریکو کار
زادن و بیله راشدن فرزند فلکه بدهار اهل جزیره از جزیره خود را باهم بگنجی و خود اهل آن نموده باشد و نمایند
بعد از خفتان و شب بیمار در نشان نمایند تا زبر کردن شخیزه و نسب کردن آن بهند و فقیر کردن در کار
و شنام دارن آنها و بعده در نشان خوب نمایند که در نشان شخیزه تبر کردند که
و شخیزه و حیران خود نمایند و ادارن و در بناه او را در نظر نمایند که فتحی و خود را بکفتن نمایند که همچنان
تمیید ^{تمیید} باکنند که در نداد مذکور دفعه و طایه و فایحه و عرضه ضمیمه و سده حفظ نمایند و رده مخفیان
که موب نمایید است بافعته تلذذ مزه خوش نهضت تغفیفی در وان کردن خون و نامر شایع الهراء تائیزت از نشان
در جزیره تا نکرت نیامند در جزیره و پیچیزی نهضت تا حیر کند که از نشان نمایند تا خود و نیقوسیه و سایال
بمحی خرامیدن بخوبی کار در جزیره تند بر این کار کردن و پیشی از احتیاط و بینه اهل کیه زمین و بداند از این
تند بر زدن و غیرها فتحی اب تباوار نشان خوش و پیش از فتحی برگذرید که در کار تندتر مزده دادن نهایی مزده
و ادارن بیاند اور احوالی هر چیز و راهها که همچنان از این نشان نمایند که ادارن و نمایند که در این
تند بر زدن کار در زدن و بداند از فتن نشان کار در نشان تبر بافعته شکن و هدک کار در نمایند که در این
طلاء و نقره و زری طلاء و نقره سینی از اینکه بکار از ند و جون که خشند خوب و دفعه که نمایند خود
خاصیت سکم در چون سکم را نمایند عین که نمایند تبار بافعته هدک و خوب برگزین و ملاد امده خارجی تند

از این

که هم کرده و این نسبت دارست مفصل است و این را از وقت رفاقت رفیق کویند تغیر بر اینکه عین جمله قشر در کرد
 از عدم وجود حکم خوان بخوبی لفظ تحریره باشد که باز کارهای اندک از کارهای بزرگ باز کارهای بزرگ و شناس و مادره
 بخوبی و نسبت به حکم و با اینکه تخفیف جسمی و تحریر تحریره عین تراویده که خبردار در حوزه این رخداست که نیزه
 خدمه است تغیر حکمی برآوردن تجربه کشته است و نیزه از حالت خالی کسی بچشم خود را نمایند که این کارهای
 در سعی نیزه هم بعد از خود رون و نیزه از برآوردن و نیزه از حالت و خوش شدن حال پیچیده بر میان شفعت کارهای کارهای
 در برابر از دن بجزی خود را نمایند تجربه کشته است و نیزه از شدن و کارهای کشته از این آب تحریر نفی خود را
 و سبده را از دادن و فرزند را نامم و مسح از دن و کلام را پاک از دن از روای خواسته مانند و خواسته از دن
 پیکر گفت اگر از دن و هجراب لفظ تغیر برداشته و دن ندن زدن و راحت کردن و خواسته اند عذر تحریر بخوبی از دن
 شرمنده از دن و نیزه از دن که تجربه کشته است و نیزه از دن و نیزه از دن و نیزه از دن و نیزه از دن
 نیزه ای این کارهای
 پیشین و نیزه ای این کارهای نیزه ای این کارهای نیزه ای این کارهای نیزه ای این کارهای نیزه ای
 و نیزه ای این کارهای
 نیزه ای این کارهای نیزه ای این کارهای نیزه ای این کارهای نیزه ای این کارهای نیزه ای این کارهای
 جهادشند و نیزه ای این کارهای نیزه ای این کارهای نیزه ای این کارهای نیزه ای این کارهای نیزه ای
 از جای خود و یون اقت دن و اسر خوازیده ای از دن و نیزه ای از دن و نیزه ای از دن و نیزه ای از دن
 میغیره نیزه ای از دن و نیزه ای از دن
 اکد کار لان تحریر کارهای نیزه ای از دن و نیزه ای از دن و نیزه ای از دن و نیزه ای از دن

سمل بن عبد الله تسلی و مبارکاً اول باوره درست که صدراً طوفان نوح عالم لذ اش اند نشنبه
سین خلاحت چنان ملک حب فاسوس کوید و می قرار اند بود نشتر خاصیج بیند و نست عده هر فارسی را نشنبه
تبر اند نشنبه و نشنبه ام ادن و شیخ و مکار خودن ناطع بجزءی باطل اوردن و نزدیک نایف خودن شیخ زدن
وانش اخوه خان نشیخ زدن و فرقی ادن شیراً بکذ رشنق نشویاره در دس کوکنه نشویاره در داد
کوکن بر جوبار بر امدن تسبیح بر اون از شندر و حامه مخطه باهتن و جبل از نسب سفر بر کوکنه نشیخ نشنبه ادن
صهرت درخت از بیجات به نهشیخ بجه نزدیک ادن موکش هم نت عخد و اشاعه خودن نشیخ و امین
زدن جهشیدن و کارس و کشته و جعلان روان ادن نشیخ میان رن بای کاره نشیخ عیوب ادن و معاواره
و بیشتر زادن نت در بآپه از کھاشن کردن نشیخ بجل ادن و برسه کردن محورت و داش رت از بیجات
و شد رس نشیخ بجل اندن نشیخ بر کارشدن و نشیخ بر زیبام کشیدن و بکدم و اخه دن نصد بر داد
کذ نشنبه سب برویدن دل این دلک و بزرا ملک نشنبه و در نشیخ کاره محبرت دن کاره و میش بجه نشیخ زدن و خدا
کوکنیدن نقدر در چنگلا چنگنی و بیکله هم بر کار دن بای نشنبه تصبر رح ریک کردن از بزر غال اسدی ای آله
تصه کد تصیغ کوچک ادن و صفره ضعن کلکه بینه حرطه دل ماضم و ادن و دوم راضیه و بعد از
حرف دس باور اور ادن جون جبل تصیغ بجل و کلمه صفر ایز تصیغ کوکنید و داین نیز تصیغ در کلام و عیش
و در خارس کاف در اخ اور ادن جون مالک تصیغ هم یا چیم و دار اخ اور ادن جون کوکنی و بای نشیخ
صرعت کردن و اویدن و صورت که از جوب و کل و جوان اس زند بار بروید از بکه هد اند نهاده و بیچه هضره دل
خد صورت جز نایشن و میل کردن و زد بکشیدن باقی ادن نشیخ کرد اندن بجزی از خلل بیان نشیخ و ایش
حائزه نایشدن قصر کر زد و کسبیه نهان و بمحکم اندن نشیخ درانه و کاه مستد و در ادن سب مجد و زده

نظر و تفهیه و تظاهر بجهت همیشگی از دن و پلکانی برای این اول نظریه کار کردن نظریه کار کشیدن و شستن
 و خود را باز و زدن نظریه کار با تفهیه از نظریه و در اصل نظریه کار رفتن برعایت و از این بیان بدینساند
 تغییر پسندی نمایند و میتوانند خوب باز و خود را دن و از هر دن و سخن نگویی باز و خود رفتن و پلکانی خود را
 بعد از اینکه تغییراتی خود را میتوانند میتوانند خود را دن کار کشیدن خارج میکنند میتوانند خود را
 شدند نشان و میتوانند این را میتوانند این را میتوانند خود را دن کار کشیدن خود را دن کار کشیدن خود را
 اور دن و میتوانند این را دن کار کشیدن خود را دن کار کشیدن خود را دن کار کشیدن خود را
 خود را دن کار کشیدن خود را
 باعث نشان کردن و کار این باز کار دن است و این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی
 میتوانند نظریه کار کشیدن
 نظریه کار کشیدن نظریه کار کشیدن نظریه کار کشیدن نظریه کار کشیدن نظریه کار کشیدن
 کردن و باز و خود را دن تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی
 تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی
 کردن و باز و خود را دن تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی
 تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی
 کردن و باز و خود را دن تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی
 تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی
 و میتوانند این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی
 قدر و میتوانند این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی
 کردن و باز و خود را دن تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی
 و میتوانند این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی این تغییراتی

نکره و نکره در این کار خانمیدن نکره باید باز این جزو نکره بود رشتن نکر که نهندن تغیر میزد و داده
درست بر سینه کل کشتن بر ایکس چند که رسم کرانست و گفته دادن و گاف خودندن و چندندن دو دارند
که نهان و حسب مزب کنند که نکفر عینی کاف خودندن روایت شده و حسب تو رسن نیمه او داده نکرید
نه تعالی از ده آن نکور بر کشیده بجهیز و اند اختن و لفرون و فراهم او دهن مناع و حسکان در داردن
جزی در جزی نکور در این بجهیز و افتادن وجکیز و در جهیز و شدن نکر با لفته خیمه و طاهر
خداد و خیمه غار با لفته و لفته بجهیز خاک داشت نامه کسی بجهیز و جزی و دل و نفس نکر با لفته و لفته بجهیز
چیزی در نهان نیز دو روی زیمن و جهیز از این ارب باید و محل بجهیز این اب و وادی و کوه همیست تغیر میزد
نکفر را نهان نکفر کا ویدن جزی و بایک کردن نیز نکفر ناس از دن و از دل نیز که داشتند نکفر
نکفر دو نهان دو نهان کردن و نکفر او در دن در حض و ظاهرند نور صبح و نشیمه نهندن کافی است
نکفر بعدن از دن و قدره ماییدن بجهیز تو قیر تمام کردن حقی کری و بید کردن نکفر بید کردن نکفر بید
و حیله شم در دن و از دن تو قیر حرمت نکه در اشتن تو اتر باید از دن و نهادندن نکفر با لفته میانی خود و
ظرفیت که در این اب خوند نکفر از ظهیدن دیده و جهان نکفر فرو دیدن و افتادن در جزی بهی باشی
و زنن نیست و کل اشتن نکفر نزب
و رسن از دن و قدر نیز دادن موید نکفر دل اشندن که سینه پریز از نهندن نکفر باید از این افتن
مراد قرض ها و میل از دن جبهه حجب و اختیار از دن طرف حجب تیار با لفته و لفته بجهیز این
جزی چیزی نیک دادن و جهند و بکشد و عرق تبار میزی رک مراج تا میسع النزا و نکفر بجهیز این
و بی جنفا هم بروندند و نکفر نهندن نکفر با لفته پنکه از دن و بیان خودن با لفته و لکن نکفر

بخوبی درستن درود اکردا نیدن بخوبی کلشتن و بخوبی سخن یافتن بسیک لذاردن غاز و عفن کاردن بخوبی دلای
 و دلای شستن کن و بخوبی خفتن بباب عدو سوس وس فرد و دادن اسب برگی بخوبی دندن کاخی اخون
 پیغمبر کاردن و خوشبختانه بخوبی بچیدن و بخوبی میکردن خفتن بخوبی کاردن غیر و انتبا ز جهادندن
 همکار راقب نهادن بخوبی را کی خادن بخوبی رواش خرسقان نزد باقلم اصل و طبیعت و خلق و خوبی کلی
 از این بخوبی بخوبی و بالای روند و هندو بالفم مربعت تایع معالی ناسیس بنیادندن واللک خوفی
 میان او و حرف روی بکوف پنهان و ناسیس در عرف اور ون کی ایست که از این و متنی نازه کنند بخوبی میان اول
 و بخوبی میان ناکید پنهان و نهادن افتادن اتسیس خرم من اتسیس بخوبی بحیم و خس عاید همه بخوبی کاردن
 و بخوبی میان بخوبی کاردن و بخوبی از این ندیس در سکفتن کتاب ندیس پر پنبدن عجب کارهای خوبی
 ندیس چو کلین شدن ندیس چو کلین اردن ترس بالفم پر ترس بالکس و ترس بالفم ترس بالفم ترس بالفم
 را پرس نزد نیکی بالفم بار در خسته با بالفم اموریت وابیت ازان قبید نیکی ایست قدر نیکی شرکاره کاردن
 داشتن کاردن و واقع شدن استدراه برج و دیم انج استدراه دیگر تفریس محظوظ و محکم اکردا نیدن خوبی
 درود اونه هم اکردن و دلای شد اس خفتن بخوبی افسوس بالفم هلاک شدن و بسرور امان و اقدادیت و
 شدن و بیسی و دوروی تعریس در اخنیب فرد اندن تفصیلی در تاریک اخنیب فرد اندن تفصیل
 در تاریک اخنیب روزن تفصیل بالفم بالفم بالفم نسبت کاردن و حکم کاردن عاض بالحلوس کارنامه
 از ارجمندان که ایا در کاره نوت بدشت و بالاسه نیز امده تفریس در باغتن چوی در دل در اول تقد
 بعد احمدت و ازار تقد میان بگ کاردن تقدس دختردن و خوشگذر کاردن و کشیدن ملوك کاردن
 بپرسی و طرب و قلت خدمت نیمسیس در اینختن و بپرسی در شتن مکروهی و عیب از کنیت بسیج بگ پنبدن

نحو خشندان تجیس می کردند و در حدیت امده فایده بمحض نه خس پیدا شدن تجیس پیدا کردند
و تجیس نم پیدا بست درخوان مرد و زن حافظ کردند اما برگشته که زخم نرسید پسندند ناشف با پدر
تلکس هر چنان که در تقدیر و مزون و مصبن و روشن شدن صبح و رامند روز و مسند شدن اب در یاری
و لکن قاعده کمال تدقیق راهی بادند از غم و رسیش در آن تدریس نمک کردند جزیر افزوس مینی از کسر کرد
بالضم طبیعت و صفت و اصل آنکه سخت هستند اما در این تبریز باقیه هر سر و هر یاری ترویج فارس از آنکه
و همان کویند نایح ایش تائین کسر دم خود بست در کبلان پیشتر دوکن ده و می شدن خوش و
نه خشن و ندریش بر غلبه شدن وف و اندراختن حیان مردم و دهم اندراختن کلد را نزدش باقیه و میخوبی
شدن و در خشندان نزدش بربان و زنگنه کردند نزدش بربان شدن تغذیه شدیا که ختن جمیع و میخ
و برشدن و دفعت وباریکشدن آن و بیان و کشتن نان در کوشش خشندان نایح ایش سایه عینی
تفقیه کاریدن و نیایح بست و جز کردند نایح نزدیکه کردند در تجیت پی اراده خردیان نادیکیه ایش
جز در حدیت است که بعد تناقض نداشت و درست بازیدن و کردن جزیر از حشر خشندان زمی و همان دن
شک از عالم و مصبه شدن و خاله شدن جای خاص را صور تجویی و شفاف و آزاد اختن خیصیه باز کردند
و ناییدن تخلص پیدا شدند نزدیک جنم و در شدن تر خیصه کسری و آن نزد خضراس فی کردند و خصیت نتن
نزدیکه بستوار کردند و قلعی و لازم برگرفتند جزیر اور و بند شدن زن نزدیک بنزدیک و بندی و پیش
مردم در صرف تغیص باز کاریدن نفاصیه بآنندید صد از عهد کر فصاص کرفتند تغیص بیان کردند
و نکلا کاردن و بآک کردند میخیص نزدیک و کم کردند و باک کردند تغیص بیهوده کردند عینی
تغیصه ظاهر کردند جزیر تغیص کم کردند نایح ایش و تغیصه حمه حمه کردند نیزه حمه

مذا تبیضیخ شمن که دانیدل کر لای بکت سبا خپل بلکه بر این من در نشان تحریض بر غلبه نیدن و کارم که دانیدل کست
جزی تحریض را نکنیختن و بر غلبه نیدن تحریض یکنیز سخن لفظی بسیار جزوی و خروختن کمالاً بکله و خود نیدن
و دو پیش از وحدت کلیه کاری و خداوند عذر نشان و خیر اینسانی جزوی کردن و در هم زنگ تراسته باشد
زان بنک چواند و نیم چوشش کردن دوست خود را نیز ملک کشید و کیشندن چیز است رفاقت سفر و کارهای
ایه تقدیص بلکه را نیز مدن غلوتی عوض کردن و عرض کردن مقیمه حشم خود را بانیدن و باریکتی
عن را وس از کرنق در صاید تغییر کردن و بازدشتی زنکه در بین خوار قاتل نیز تغییر کردند
ایریکیم و زن کاردن کاری پد کابین تقویق شکن خانه و برگردان خیمه تحریض در ذره که فتن زن را وس است
جد اکردن از روغن تحریض خالص کردن غیرین سست کردن و کارهای دنیا را تحریض خود را است
خرد را تحریض شناور ضده بکارنیدن تا کمیم اصلیت را بطرد و بدل کردن چیزی در روز از دنیا بر وسیع خود
نمیشود بناءً منتهی مشهول و شنی و بازدشتی از کاری تغییر باز است که دن تغییر اینست که دن وسیع
در کاری تغییر برگزاف و بس از دنیا کردن و بیوردم را تعالی ارسانی تغییر انسانیان ملکیس تغییر طبقه جام
تغییر باز نیز خطرانیک و نشان تسلیط بر کیست که نشان تغییر بر قرآن زین جزوی باشند و شوکفتی بر وسیع که حداد
متخلص در هر یکی اور هر چند جذب کرد و بود دو در رفاقت جان از بین که مادر برقی خن - من خود بجهنم خود دید
و چنان مرید - ق قطب برگزاف دن تغییر و خلاط اند اختن و کاری بمعنای ملوب دن تغییر
کردن و خود میگزین کردن و خاصی از دن و ترک کردن و کلز نشان و در کلز نشان از کاری و دو از دن نیز
بلکه کاری نمیگذشت وی خودن و بین طبقه ایجی از دن تا کمیم اصلیت را خلاط اند اختن و کاری بمعنای اند اختن
و بیوردن جزوی بد و نیم نویط میگذشت طبقه ایجی از دن تا کمیم اصلیت را خلاط اند اختن و کاری بمعنای اند اختن

چیک باز از نون تغییر داشته که از تعظیت خنگ زدن نمفوظ سخن از نون بقط بدل از نون نامع المقال
تابع و مخجی کسرها ادی پنهان و پا اور هر جا رود تو آیع جمع تغفیل برای کارن بسیار و بیرون و این و این و بیرون
و باعدهم نزدیک مخفی مغلوب است مانع تباصره برع و سیر غیب تبع بالاسه و عمل کردن و بدل کردن
در محل تبعیج آنکه ترا بردن لایش و بسیار و بچشم کار کاری از مردم و دیواری نموده و سینه کش تبعیج بالاسه برع
پاک کریم کردن و بست کردن تبعیج بخشیدن چیزی که درون کاری که واجب بنشسته باشد شیخ در بیرون طبله
تندیع پیدا یافتن چیزی که در خواهیدن خشم و خزان تبعیج خود خود خود را نجح نیکی کردن و بخواهی خود
تجھ فرامیدن تبعیج که سند و کشتن بقصد خش و خض و فوتی کردن نداخ عذر کرد و در درون تبعیج بمندی بود
ترسیع باید از کوک تبعیج چهار کار کردن چیزی از فکار از این کوکیست برای سیم کار خذک کنند بلکه از خذک از
لغت خنگی خود که از هر بروزندن طرف و حض و مت نزدیک بسوی چیزی تراجمی باز نون ترجیح ننمایند و نون
دوباره اتفاق نمیگذرد و هشت فقیت و او از کار ایندند در حلق و بارگردانند شور و سرمه را در رفتن و داده اند
و در هیبت ای احمد و ای ایسید راحمیان گفت و بدم من خود و ای سخنچی و ترجیح نهادند چهار چیزی و سخنچی بگزین
و بچشم باقی ای خود در روزن و روحی برای بر تزیین چسبیدن تبعیج هفت معد کردند تبعیج خود تبعیج
تسع بافعقیه نیک از نون و نونم شدن و بضم نیک و بمحبیه نیک تبعیج دیالکتریت نشانه از نون
تصویب تبرده
و نزدیک جهاد تغییر ممدوه باعدهم و قعدهم یعنی سکریت از نون و بعدهم چشم و نونم نامع که نموده و نونم و بیرون
اول نامع اتفاقاً و قاسی التسمیه از این گفت و بر تقدیر نیانه نامع اتفاقاً و نیانه گفت و بمحبیه نیک نهاده و نون
تجھیز از نونهای ای ایسید کس تبعیج شنیده از نون و بخواهی از کار تغییر از نون خوش شنیده از نون ای ایسید
او اکثر طبق تغییر نقد عدت کار ایسید و بپرسی از نقد عدت کس تغییر کار ای ایسید کس تغییر ای ایسید که بخیزی نزدیک

چرای اینجع امدن و خون تن در حیون تبیین بیشتر دارد خیره حقن دن این برختن و خود را بین از نزد آن
 دلیل هم پیش برگردان و خود را انسی نهادن تصمیم جدا جدا کردن و در درسته این تصور برآیند اندون گفته
 اندون قوافیه درون در مفعع اول از بین نقض و شن تکبر کردن از خود و از هن زن خود را تفعیح
 تغیر کردن در کاری و نزدیک شدن اقبال بقدر دن تفعیح ایشان در کاری و فهم بودن بجهتی تفعیح
 ناری نهادن نقض عرضه شسته نبا و افت دن و خود شن کردن نقض عرضه چنیدن با خود و میدان
 بر این تضییع و تضییع بدهی تسبیت میشود زین و مکانشدن و بینیکاره شن نظر نهادن ای نهادن از خود
 و این و بحسب نیشیدی اح درون نظر عالم کار کار بر ایکس و خواهان کار کار کاری تفعیح در میدان
 تفعیح در میدان و میجیت زده کردن تفعیح فرو امدن از کاره خواهد من برگردان خودی و خودی و خودی و خودی
 از خود خیع برگردان نفعی بزی همچوی نهادن و بیهم کردن نفعی در نشانه کرد و سر زنی درون نفعی بر
 از همه بدهی تقطیع باره باره کردن و لذت شن سبب در نهاده از ایشان دیگر و خود را که خود را خودی تقطیع کرد
 شدن و بخیشیدن کردن نکری و صور کردن تبیین خواز کردن و خود را ای خادن نشانه خود را خادن
 ناشن و بینی از شدن از کسر تفاصیل کشیدن بایتم نفعی فرعی فرعی کردن نزاع در میدان نهادن
 و میندی کتفی مرده را نمودیع بدرود کردن و ایاده کردن برگردان که نزاع جایم فرعی
 بر اشنه کردن و خشنیدن خود خودی برای کسر نزاع کشیدن برختن در گراند و شدن نزاع خواه کرد خود خودی
 و راهی کردن و خواه نشانه در بحیث تراصع فرضیه کردن توقیع نداز کردن مکنند و نداز کردن
 و نهادن این کردن و مسخر را و کاف برگردان و تبیه از شنی و ماندان برف نه ترخ جسمی خشونت نهادن خود کرد
 تا خص المعاشر تبلیغ رسیدن و دست بمن در از کردن نفعی را در نشانه و رو ای کردن عطر را

نفع نفع فاعل کاردن و بحقیقت اباب و خانمی کاردن طرف نفع فاعل شدن بجهة کارهی نفع در خاک خالدیدن و بدان خاتم
لها ب از دهن سایه مع الفعل تخفف آن و هر دهن تخفف سایه کاری کاردن و بحقیقت اباب و خانم کاردن
ساز کاری بحقیقت کاری با جزی خبری میان نفع کاردن تخفف خنک کاردن و بدل سایه بند اخیر ندزیری
و این خوب است را بدلان پاک نند تجاهنف میل درون خزیف اراده بدل سخن از موضع خود و خرف زدن
قلم اتعیف بوند و دهن تخفف یا بهم کارهی نفع در خود کاردن تخفف سیمک کاردن تخفف و ایز کارهی این
و یکسان نافراخیم و موندین تخفف بعده خلاف کاردن تخفف و این بدل نخیف و این بدل خز
زرسیدن و کم کاردن نزف بالفعنه از از خود و بین زدیف بس خود کاردن کسر از تردید در بکار
بر انتقام نزیف بگون و ناسره کاردن درم تخفف بعده نزیف بجرا کاردن نزیف بجرا کاردن
در برداخت از نفع تخفف خطا کاردن و بوزنده نزیف سخت اراده بدل جزرا و نزیف خود کاردن و خدم
داده کلی نزف دست در کارهی کاردن تصفیه لطف زدن تصفیه جدا کاردن بعض از عیف و بوند کاردن
پیزرا تصفیه و بجهنده کاردن و از دهن کاردن و نزد از کاردن و بمنرب بنا از دهن تصفیه بعده کاردن
شدن و پیمه نزدی و تک شدن رو خواسته تطهیف بکارانه نکاردن و بداره کارهی بندین خصم از حرب
تطهیف که بیرون دن تلفف زکر کاردن غرفتند سکاردن و کارهای بگون و کم بندی و بمنرب کارهای
در کنم کارهای قرار دن و بینادن معنایت خرف معرفت جسته تغیر کارهای را از خاتم معنی
معطف را بردو نشانه ایکندن و مهرهای از کارن تعطف پارس سکی کاردن و با قدر نزیر اکاره دسته ای کارهای
در موندین و خوار دن تعنیف سوزن شنکر دن و داشت نمودن تغفیف بقوت اندک و خاصه و خس خود
بر کاردن لفه اتفاق نمیگذشتند اتفاق کارهای طاقت کارهای کارهای خود را که خود کارهای خود را

بجز دن و از خواصی خود را می‌دان که از نشانه تغفیل همکاری داشتند تغفیل نسبت پیشیدن تغفیل است
 خود را می‌باشی که در تغفیل را وکیل خود را باشی از این تغفیل نمود و از نشانه جزیره ای تغفیل درین دن خود
 و از دو دن خود تغفیل دو نیم دن و میتوان برگزید اما این تغفیل بکلی خود را و با کل جو حق تغفیل باشی که در
 تغفیل پیشیدن تغفیل و طبقه کردن توقف و ایام دن و درست کردن حجت شم خادم شن توقف
 توقف ایام دن درج و اقف ایام این دن کسی را بجزی و دست برخی در دست کردن مایع مع القاف نایاب
 بیدار کردن تالق و خشین میتوان تغفیل که وکیل نه پرده از غضب نبرانو حشم نیاز دن و نیز برین خدیق
 میتوان خود عویی زیر کی کردن تغفیل تک سوچتن را در این دن تحقیق درست در است تحقیق درست شد را تحقیق
 سفر دن و بینند ترین دن مرغ در هوا و اینکه حلقه روان کردن ستر را اخلاق حلقه نشستن مردم خانه نیاز دهد
 اخلاق دروغ باشند و خوبی از نشانه خلیق عالیین بوجی همکش و زعفران بیدن و در خلقت را واسد
 چیزی اند تغییل باید کردن و نیز لفظن و از هم در نیم کارون نیز تغییل بکل نیز برین نایاب
 غذی و در دست دن حجت شم خادم دست کشند نیز برین تغییل نیز کارون طرف و کندر چیز تغییل تک کارون و نیز بینند
 و بینند کارون تر دیگر فروشن شن باید کارون نیز برین تغییل نیز کارون طرف و کندر چیز تغییل تک کارون و نیز بینند
 بالکسر بجه بسب معروف کاره از بیانی فاروق و تراپیک که بینند و بیانی داره خواسته تر و بینند از بینند
 و بینند کارون بیجا ب و بینند نظر کارون مطلق نیز امده از بینند چیز تغییل بر این موضع بگویی و این نیز
 بر اینکه بینند کارون نظر این سری شرق رفاقت و فدید کارون کارن نظر نیز سخن را نیز برین اور دن پیش دن و خزان
 شکن نظر نیز شکن فدرندن نیز بارزو در اور دن کسی این نظر از ز و مندی خود را نیز بینند راست کویی بر دست
 و صندوق از نشانه تصدیق صدق کارون تصدیق مایلید کار است شدن در دوست سرخی تصدیق درست برین این تو
 جنایت

باد درخت را مزراب از طرفی نظر فی کردن و سفر را از جهاتی بجا که همکارانشند تفیق نمایند از دن فتنه که علی
برگ تفیق نمایند شدن نقایق بر پنهان نشوند و درینجا بجهود تطبیق درست در میان حواران نهادن در راه
چنانچه باین مسروت و رسیدن شمشیر بر قوت زدن و خداخداان و سپاه سپاهان را پیش متفق و موده از
نقایق اتفاق از دن تطبق فرموده از تلاقی راه از دن تطبیق را کار دن زن تلاقی طوف در از دن که دن تلاقی از
چیزی و تو از دن کار دن و فوان جواهار و آن دن تلاقی طوف در از دن خود کار دن تطبیق در او بجهود پیش از اتفاق بجهودی در از
تفیق من که از دن و دور از دن شیدن و کار تحقق بجهود چیزی رسیدن غوری باز زنی تصرف باز راست دن تمامیت درین
تفیق بر اکنون از دن نقایق بر اکنون شدن تفیق ماسفع بخواندن تفرق بزی خودن و شیخ خود را شنید بجهودی اهد کار
پیش از تلخی بهم از دن و دور دو سخن تلخی که مدارک اتفاقات از دن در اصل تلخی بود و دو بدم اتفاق از تلخی مبتدا
نمایق تخت در دین تلخی در بدهشدن تلخی چیزی از دن تنسیق نظم و ترتیب دادن تنسیق از کسانی که نمایق بزی
از رومند شدن تلخی استوار از دن و محمد در این تلخی تقویت درست دادن و مدارک از لایه بکاری تلخی که بعدهن ماجراج
نمایشیدن تلخی بگردان و بگذشدن و زیاده شدن تلخی چیزی از دن تنسیق نظم و ترتیب دادن تنسیق از کسانی که نمایق بزی
نمایق نام و ضعیف نام از جهود اینسته بجهود کفر رفته بودند خوب بجهودشان خوش بجهودشان نمایشیدن تلخی که بعدهن
چیزی را بجهودشان اخفرمی باول ان نمایش خود را مسیدن نمایش خود را مسیدن و خود را اینهیں جمع نمایش خود را مسیدن
از این بعد اتفاق بمن معاشر اسلام که در این شرق زمین می پنهان نمایشیدن در هدایت از دن ناشستن و می خواهند نمایشیدن
کار دن کشیده و نمایشیدن اتفاقی که در این اتفاق اتفاق نمایشیدن در این اتفاق اتفاق نمایشیدن خود را مسیدن خود
نمایشیدن نمایشیدن این نمایشیدن این نمایشیدن این نمایشیدن این نمایشیدن این نمایشیدن این نمایشیدن
کار دن که در این اتفاق اتفاق نمایشیدن این نمایشیدن این نمایشیدن این نمایشیدن این نمایشیدن این نمایشیدن

ملک

غدیر کسر خوبی نیز را فهمیده است و تجربه خود او بجزی از دانشمندان عالیات علمی خود برخورده است
و مکانیزم خود را در تئوریک های مختلف سهین نشستن و طرفه سهین را برای راهنمایی شناخته
در سهین درستند و بروزه که در دیده شدن تئوریک افتادن بجزی خود این دیده شدن را می خواستند و انتشار دادند
جزی بیان کارهای مرادف نهاده شده با حالت اصلی که درون تئوریک افتادن باشد که فتن مال و جاه کندن تا جمل
محدث درون و معلقی کردن و در کردن تا مل آذینه کردن تا مسیل ایجاد و نشستن تا دل و تاول میان کردن و ایجاد چشم
با وسایل از طریق خود فیض خوب و کردانشند کلید از طریق پیغام خود را ایجاد نهاده شدن تبلیغ و تبلیغ از زبان
بریدن برای خدا تا بحیل بزرگ درستن و تعظیم تبیل بدل کردن جزی بجزی شبک عرض کردن این با قاعده ایجاد
و من تبیل الکفر بالدم عیان تبادل با یاری هم و خود کردن تبیل درستن و نهاده شدن و خود را تبیل شکاف فتن تیکل بالفع
کشید و دشمنت درستن و فتن کردن و بگشش کردن و بیوی کردن و خواج در دیده کردن تاکل مکابر و فتح این خواج و دارا
طی این مراحل بعده تغفار کردن و برشدن تتفقیل کردن با برداشیدن بخاول با بهادر کردن ایال کردن بحیل تیکل از مهربانی کردن بحیل
سبک و دست و باری بتر و بجهب خفن برای زن در حجر برای ورود زن را تجاوز خود را نادان نهودن بحیل از این و خود غروری
اور ورود
و پیدا کردن خود را تجیل و برسن تحسیل بحیل کردن و خلاصه صحری اور زن تخلص حلال کردنشند که این دویچی و دلار
وزن نفع کردن طلاقه نهادن ای اسای زوج اول حلال شود بخیل از جای برداشت بجزی ای ایار برداشت و در خود بخیل
و هر قلت نهادن بخیل کریم برداشت خود را بخیل بگشتن و بر کردانشند بخیل بگشتن از جای ای ایچی بخیل
کردن بخیل سرکار کردن و لشتن ای اسای بکل کار ورود و رائنتن در روح حسن بوقت و خود کردن و خلال کردن
تجهیز خدام کردن و زندان و بسیار شدن جزی و بیان بیکج ای مخصره ای اییدن و در میان خود شدن بخیل کریم
در خیال اند اختر بخیل و روح ای اور زن بخیل جدار شدن اجزای ای ایچی ای ایکل از بکل از قدر تهافت بخیل بخیل

خواه دادن و ملک کردند بجز برای یکی نمایند این خواه داشتن تذلل نداشتن از کارون ندوال را بگذرانند که فتن جزء این بسته تذلل
نمایند و راست کارون خوشبای خواهد و کند که شفعت تذلل فروتنی شوران تذليل جزء را داشت چنان که در این دن
ترنیل چو اور وار میده و پسند خواهد داشت و سخن را تلفظ کنیف حزب دادن ترخواه فروکند که شفعت مری ترخواه شفعت
و بر امدن رفزویی و فرمودن ترخواه که فرمودن کنیف ترخواه که کارون ترخواه بالکسر شفعت رسالت است که کارون و
دانه از خود را کارون ترسیل بخواه اور دن ترسیل درجا می بیند نجیبل نام قبایل و عکس که شفعت قاضی تذلل
بیرون اهل از میان مردم تندیز بپنندند و در این شد آب و مکار ترسیل ای اکارون نهادن نزد این بسته تذلل
از شفعت خواه تشكیل صورت که شفعت بجزی و نیم را نشاند انکو تشكیل صورت دادن نت کل بعده که داشتن دن
میزب کارون بکری تغییر میل اور افتتاب معزوب و ملطفی کارندند تلفظ طفیل ای اکارون نهادن تهیه ای اکارون
دادرن تغییر کاردن که دارند و کاردن دارند که کارون بوقت بکری تغییر تغییر منت نهادن و افزون کارون که تغییر
سایه اند احتمل تیغیل و تیغیل بر این تغییر و شدت بفرمودن و میشه که شفعت نمایل راست کارون و مایسته کواره ای دادن
تفاول بعده که سایه اند تغییر خواهی کند که شفعت و بیکار کارون و خدیع که شفعت تغییر یکی و اند تغییر نمایل
بکار و بیانه جمع و از نفس بر این اند تغییر منغول کارون که شفعت بجزی و سبب نهادن بجزیرا و هشت نهادن اکارون
و پس بکاردن آب در بیهوده میله تغییر عمل دادن تغییر از خود کاری که فتن تغییر یکی و اند تغییر نمایل
خواه شفعت خواند بیان نهادن بایران بدو نیاه او ز دن فنا خال تغییر خود را غل نمودن تغییر بعثت
کارون تغییر باقی خواهند و واصح صراح کردند اینکندن بجزیرا از زمان و اول ای جرق راست بعد از ای
تفاول است که تراز ای بعد از ای تفتش است بعد از ای تفتعیل است و از انجات تغییر الرازه همچو کار
و دید قنال باضم خیر تفاصل خان شک که شفعت ضد تطییر تغییر بید کارون وحد احمد کارون خصوصی

کتب را و عضوی خود را قصه بکسر بیند و اتفاق پیش از فرود کردن دارند و اگر بیند کن کسی بر وحیم کردن بفضل تفضل
 نمایند بسیار کار دارند و افزون جست و باقیان خود را که حمام و پرستی می بینند برشیدن زدن و خانه از مردم کا واقعه خواهد شد
 افزون امدن تقسیل بپرسیداردن تقبیل بزرگتمندی کار در بروز شدن تقدیل بکار را کتن تفضل قدر خدا
 تفضل بکار زدن و این خودن تفضل بکار سخن و عوای کار زدن تفضل با کیفیت اشناه کار زدن تفضل بکار روز خود کشیدن
 تفضل بکار زدن و این خودن تفضل خود را که این خودن تفضل خاص می تواند چنانی کشیدن تفضل فرمودن و خودن کشیدن
 تفضل ناج بکار زدن و خوشیدن و بدحال شدن و جذب کار کشیدن کار زدن و دیگر تکمیل خام کرد این زدن تفال
 خودن تفال خود را که این خودن تفال با افعان و تندرید لام بنشتمه دیگر و توره که خاک نسبیل با افعان و نابول
 قدر احوال بکسر بیت در هند که با قبول روتات و مکرس خود بینندی از ایمان کو بند صفح و فضی طلاق است تفال باللغة
 من اوردن و بالکسیکار فکاهتی عالمی عجیب تغییر صورت چیزی خودن تغییر مثل در عرض مثال چیز شدن تفال از جمهور
 بیشیدن و اندیشه کردن تفال که وحید عوردن خوبی مال و کار و ایندیش نمول مالدار شدن تفال و زنک کار زدن
 وقت خودن تفال میکاردن تفال بدرنک فوج دیدن تفال خودست دن و تزالیک دن تفال بکار زدن خودن
 تفال برشیدن تفال انداریدن تفال غیرت دادن تفال خارج از حق تفال توسل زنک اسخان خودن کار زدن
 توسل پیوند جستن چیزی توکل و کیم کار و ایندیش و کار را کسی که از شدن توکل اعتماد بکار کردن توسل و در در
 و ایندیش و رفعت تو ایال ایثار و حمایت که در طبع کند تفال خوشیدن بر قدری از زن دی و در ایال شدن کسی تکمیل
 دار الایمه لفظن و بایزن زدن و بدحال شدن نهیل زرس نیدن نام و مع المیم ناشیم بکند و میکاردن خانم خود را
 کن چکار در انتی و از کن و باز در بیت دن نالم در دی انتی تبرم سرمه امدن و مدل شدن تبلسم به خودیدن نیم
 نام کار زدن چیز نسبت کار زدن بجسم بکار زدن که علی زمین فوی و فصل کار زدن بجزی و تنا و زدن و بکار

برگشتن و بیندی بیک و کوه پیشان مجسم رج و خفت کنیدن تخم و جشن دن و بخت نانی هزار خان
از خوان و خز دن چوی که کو از خود در دن و غافل خیز دن و از روی خروشکه بیک دن برای کس تخم حرام کرد
واحاجم بعن و غم در باغت ناک دن بورت تخم حکم که دن کلی میان دو خصمه باز در شق سرور را زنجیر خواه
تحکم خی کم با هم تزدیک شدن حاکم تخم حکمت نمودن برکه تخم تکلف برداری نمودن و فریشدن
رسما رو جان تخم برداری کردن و تخم منزب کردن کلی تختم آنکه شتری در لشت کردن خی صیغه که
خصوصت کردن تخم باعزم نه وحدت دوزی میان تخم و تخم تفیتی جمع و تخم نکردن خی میخی نیزه
ترم تخم نمودن و هر یاری کردن ترم تخم نمودن و اندراخی حرف احتمام من وی ترقیم بونش و جو مخططف از دن
تر اکم بریم اشتن و کادم نمتر میم مرمت کردن چوی از نمودن تراجم اینکه شدن تعمیر ناسد دن چوی
وار دن نه دن حکم و سلام کردن نم با پدر کصمه کردن تسمیم چوی کردن طرف و خزنه و کوه دن در دن
چوی او را در دن بالدی یام و چوی و جنم الست در باغت که بالدی عزفا نی چوی است نویم غرب دن
و حکم کردن کلی در سال تا هر چوی اینکه در دن استور را بچوی اون ن کردن ن هم هم فرعیز دن
فال بزر دن و بعلت م خود را نسبت در دن نم بلکه در را دن نام دادن نقدام و مصاد و مباریم که نان
و بزر دن نفرم بر دن باند نفرم بر دن نفرم ازو ختن نفرم ازو خته ندوں اتن خشم از ختن قطوف
کردن فنا ییدن از بیدا دکس تیجیم کند ب نفع کردن و در پرایعی ختن نفعیم و اعفیم هزار دن و
در شتن معظیم هزار دن نفعیم ای ام ختن نعلم که ای م ختن و ای کا هار دن کلی نفعیم عمامه بوس نید
و هندر کردن کلی و کف چوی او را نزد و عالم و شیخ دانیل چوی اتفیم عی خواند کلی و عالمه بسیزیم
تا وان زده کردن کلی تحقیم چوی محمد بسیه دانیل نفعیم بی دیجیم چوی در شتن و حرف لیخ دکم در دن قیام

درین بندان تفہم اندک ندک درین قلنقدر یعنی پنجه کردن و پنجه فرستن و لذت پنجه شدن تقدم پنجه کردن تفہم پنجه کردن
و پنجه کردن و پنجه کردن نقصہ کرند و شدن تقدیم سایم سوکنده خود ردن و لذت پنجه کردن تقدم پنجه کردن
چون بدن نفوذ محبت کردن و درست کردن نقوص راست نقوص و مانند که برای راست دن و مقابله باشد نامنقوص راست
و فرزند را عیم زدن نعلم که لفتن بهم خر نفت و خرم کردن تفہم پرس خود ردن کاره کلار لذت پنجه کردن نامنقوص راست
طب خر زدن و پر کلار زدن بوجھی دریافت اتفاق اتفاق در خر گفتگو بسیدار کو بوجھ خانی و بورخ نخشم خرم خود
تمیم خرم و پسالت و درست خفت و مدارک برای خشم خرم در کهان بند و جمع تعبیر است تمام در درست دن
نم درست و کامل تجھیم شده مناسی و دوستی دن و اندک ندک کند ردن و اصم وباره بازه کردن بجز آن دم
پنجه غور دن مشتم نفس ردن و دم خود کشیدن دریافت بنم تفہم پنجه کشیدن چویز و خن مانظم و تریخت ردن
تیم پنجه و خفت کشید بوردن و مرضیت بر سریل با چهار میل از کله مغفره قمع بناز و محبت بورده شدن شرم
ری خوب کردن و خواهش دن نورام اما کشیدن و بینی برید کردن نزیم عوسم خافرند و بسیدار داع کردن نوسه هم
یافت جویی علیک که در باران خشیش بودید نزیم کهان بدن قرام نفعی ناوه و نزهه برج خوار و اقام فاتح
که عجب بدان بانی کشید و بچوک کرد و بکشید که در باری وقت زاده پنهان و در تو ایام که نزد نورام اتفاق شد
قصه سخان و خوشی سب سخون نورام بالفهم و اراده و بیفعی گفتگو هر کار از قرقاوس بزد عاشد و اراده و دوست با نظریه تمام
بالفعی بورند و مخفی که زن و بیچی خیزند که ایست دن باید بالفهم و فتح عالمه تیم بالفعی بنده و بیم السر و بیم اللد و قیم
و خیز چنان قصید است که نم کشیدن تمام کشید او خکس کردن و سخن خفیض کردن و سرو و دقتی و در باران و خوارند
چاه و مانندان و بکل کردن و بیچاره شدن بجزیله شد تیم قصد کردن و سخنی کلیده رست کردن و در جهان خوار
کردن بیچاره کردن بیچاره و دوست دن بیچاره و خل سایع المعنی هم بیچاره گفتگو

که درس چون رفتن و متنی رفتن متنی که دل کو شیخ مهدی زاده دن و فضل کرد دن کش خون از درمانه در بارگاه گذرانندی
که درست خلق مدل را کوشیده دل دن کرد که در تیری چنان که باکاره بکاره و بسیار کاره نمیباشد و بالعکس رفتن ماقول آنکه کاره
کش نایین این رفتن ماقول باقی کاره بخوبی و احتمال دن و باکاره کاره و باقی همراه است و در جهان از این روزگار
و کاسه بزرگ که به سرمه کشیده ای را سند از فنا که خلق رفته بزرگ داشت اتفاق افتاده عس باقی همراه است و درین مسافت بزرگ
تر از اینه تبعی اند از دو تن اتفاق اتفاق بقیه بزرگ داشتند و باقی همراه کشیده بزرگ داشتند و باکاره کاره
باقی همراه بزرگ داشتند و باقی همراه کاره کشیده ای را بزرگ داشتند مغلط کشیده بزرگ داشتند و بزرگ نداشتند تسطیع حجم اند و اینکه اند
و باقی همراه رفتن و فتن کشیده ستر را و خصوصی هم اند کشیده و باقی همراه سلطان تسطیع کشیده در روز خود را فتن پنجه بزرگ
بید از شدن و بید از کار دن بیعنی پیدا و رفکه از شدن تبا میں جدا شدن و بید از نکد و بید از تبا باکاره و باقی همراه است.
و اینج و اینکه اند کار دن تخفیف نمیکند کار دن خیزی لذت دارند که این کار دل و با اند نرم و حذف اند خیز اند که این نمیکند
تحییں اند این رفتن و فتن کشیده ای دن و بنیلوی ای نیست کار دن تخفیف باوره بید اند و دشمن خیز دن و خصوصی دن تخفیف
کیان و قباره خیز رفتن خیزی نیت مدنیوی کار دن خیز تجاور دن رفتن و کم کار دن خیز کشیده خیز دن و دوکار دن نهایی
چوب کار دن نهایی چوب شدن و بیدن و خون خود را غدوی میچو کار دن و تالیف خون دن نیت دن و ارشدن نزدیان
اعظم اهل و مسلم و باقی همراه اول و خصم بیرون بید ای کشیده و بید ای کشیده ای از کاملی ای و بید ای دل ای و دل ای و دل ای
و ز دیگر بیم رفتن و میل ای کتاب و فقه و اعراب کار دن و ای
از دفتریست تا کیان زن و ای
و نشسته تا خلاصه ای
کار دن نکنید ای ای

و فصل ای ای ای ای ای ای

متن
 هد من که از نبیل رفع و در بینه خود اور دن و در اور دن نهشید و بکری و خوش بین تغیر نهاد و فرازه نهاد فقط
 و پیرا در حضیر نهاد تغیر نهاد از این تغییر بکل اندون خود دن بکار را با اسی دادن قبیل مخصوص کرد
 چهار آدیب در شک نوز بخت نمود و در کان بکار و در کان اگر دن و در دن و در عکس دیگر در این تغیر بخشم خود چهار
 ملکه شدن چهارین قدم بکار از زبان افکندن و بجهنم اتفاق بیش در قدم پنده تغییر داشتند تغییر
 کوئه که در شدن تقدیم باقی اعماق دنکن که دن نکنند و بجهنم اتفاق بیش در قدم پنده تغییر داشتند تغییر
 فنا نبیند و سخن خوازیان که دن میباشد نمود دن و خوار خاتم تمن زم شدن و دعای دن
 بچشم غلکیان پایی جوایی که دلکش نماین جایی که تغیر نمکنند ملکیان شدن متوییان نماین ساکن که در اخر خکمی خواستند
 و دن اس کس در اخر خکم اور دن نمین باکار و فرشید دن ماریب بزرگ و انجو در اسکان از تغییر طبع منطق
 چهار چهاری و بمال صبورت ماریزدگان که بکله فشن را رسکوند و طرف کاری از نسبت کوئیدیم رسیده از این تغییر کوئید
 و حجت خرس که بین تغییر بدبخت از اسان از نهادن تغییر شد و همچنان روح است و دشمن در بیرون هفتم و همیندیم که از کار
 سیده و از راغبر سیز پر کوئید و فول ایچه که دم خصیتی بر جان علطت است نوان با هفتم بر جهاد اسان از نهادن سین نواری
 باید و همکشند و خیز ترطن و حل از تغییر دنل خیزی اندون ترطیبی ارام ادون نمیباشد سکون خیز افواهی و قیچی
 از شکم رسیده تغییر نهاده بوقای از دن و مدد شدن بمحیی زنست و میدرگ و ایندیش و محیی کار دن و پیچی ایش و دن کار
 پنده و دید را از تغیر باید خوب کرد که در این خیزی این بخیز خوبی که دن و دن بکار شدن تیام کار و دن
 کار دن بکار ایخ و ایخ و سیح دیدیم و در عطفه ایام و نهاده بسته باع او تو میکاریم و دن و هیچیز و
 کار از شکر بده و پنده و بیش از دن و بکار خروز خیزی دو بخیزی شد بدی و دن دید و دن کاری دن تغییر تغییر داد و خیز و
 طلاق و لکنی که نهاد و بخیز و بیش اور ده نده و خارع از کار که نایخ خیز نهاده بسته خیزی ایشی دن و دهاده نهاده شده

ابدوفادان نیاز دارد خود را این بگویید و بگویید که درست طرف در درجات بعد هم تر و تر و تر باقی باشد برای این طلاق
و راهی کوچک که از زیر این بزرگ بگردان آید هم برهه تر و تر
که در این قسم از خود نیز بخوبی این بزرگ بگردان و بزرگتر از این بزرگ بگردان و بزرگتر از این بزرگ بگردان و تر و تر
در این از میان این سه سال که از زمانی که میگذرد که این بزرگ بگردان و تر
بجزی تشبیه باشد شدن است به کجا که این شدن نشونیز نشست که این روی و جوان و جسم سانیدن چیزی را فهم باقی
سینه کارش و بعده تین اندکی زبرد شدن و باقی تین که غیر معمول ناف همیزی را فهمیزد که نفقة نیک درست و داشتند
قدرت نکفت خود را پیش از اشدن و اذانت از اتفاق از جزی قوه سخن لفظ تر و بعده بیش از نصف شدن و جوان و جوان و جوان
نمود چیزی را از اندود و اندود که رفاقت نیمسی کردن و پیدا شدن آن و کیان خود را دن بیز را که پر از این بود و
که این بیز را که اندود و اندود که رفاقت نیمسی کردن و پیدا شدن آن و کیان خود را دن بیز را که پر از این بود و
این برا این بیز را تمهی خجھتی نیا کشیدن و بیزی که اندیدن طام و شیر و کوزن تشبیه میدارد و این واقعه خود را
بجزی تشبیه بیدار و بیهوده شدن نمیزد و در کردن و پاک کردن از جیزی از نشست نموده و در شدن در این از
ماع و بجزی از ارواح حسب قالوس که در این حال نموده در بین غلط احشیت نموده میدارد و خود این چیز
غلوه میدارد شدن توجه کرد اندیدن روی را بیوی چیزی و فرست دن و نظر و قدرا دن و نیکی ایل کردن توجه کرد
بجزی اوردن و توقف و حجابت رفتن نویلیتی سفتی که اندیدن و جدا اگردن مادر از فرزند تمهیه باشکلاف روز و
خنجر کردن و مکاره و حسیان شدن تا بسکراه و جوان با مع اینکه ناف ها حاصل شدن و میباشدند خود و فری که در
پیش و این کلیج برای احصال و نافی برادر رفاقت و مطلب خود را جیزی ناوی رسیدن بجزی نادی از در و نشان
نامی بیروی کردن و صبر خود را تا کی این را بگیرد و بجهنم از هب ده که این بیشتر طاکر دری تازه تهیه باشکد
خون خود را و معاشر خود را تجی اینکه میگوشند و در و نشان از جیزی ناخنی روش و در نکار راشند و

نحوی

کردن خود را پسر دن و پسر خودن خصم را وغیره بقیه برخی قدر کردن جزو سیمه و نوادگار دن توجه باشند و در کدن
 بجای این نوشیدن محلی زیر پوشاکین وار استشدن خوبین بقیه چهار تجھی پسر کردن و خودانها پنهان نمکت
 خمیده شدن و بمحبیده حوت را تخلیل برکنندن نمکی خالی شدن و فارغ شدن نمایی بلکه بر اخواندن میشوند
 و شخص چاق دن پور نای خنده نمایی در او بخت بدخت و جوان و بخت نزدیک شدن و فروشنندن نمایند کنند
 نزدیک شدن نمایی درمان کردن تراکی بلکه کرا دیدن و خود ارشدن چیزی بیش خود و دیدن در آینه تبری امید
 نرافی ناجی کردن و دیوار دیدن بالان تردی را بیر دوش افکندن همکار شدن از جوی میباشد افتادن تراپی از بعد کر
 خشن شدن نمکی به لامبر شدن تراوی چیزی کردن بعیض نزدیک تراوی بعد از نمک شدن و بیلار افتادن ترا چیزی که ترا کنی
 رکوه و صدوفه دادن باکی کردن تزیینی بیشتر شدن قیمت سرمه از نمک نمک کش شسخ خرسند شدن تویی راشدن
 بایرشدن در چیزی شفیعی و مطری شدن از کچ و مخفی و سرمه عن شکله شکر کردن نشانه از زوکر دن تهدیدیان
 نفعی انجی کردن عرضی چیزی کشیدن نمکی از حد کنندن معنی شام خود دن نمایی بلکه کردن و شنیدن
 و دورتر شدن میان از معاشر بند شدن می خود را کوکودن قعدی طعام صباخ خودن معنی پوشیدن و حمام کردن
 پوشیدن قصی سرمه کشیدن و بینای عهدن قفصی از تکانی خواری بیولن امدن نفه وی بلکه کرا و خریدن تقاضی خود دن
 تقوی تو زان شدن نمکی کمینه فیتن نکنی بهم بایرشدن بله بیانه دن اش بله بیانی بلکه کرا در بخت نمکی رفیقان بله بیانه
 بهم رسید و بکار رودن تله بمنی پیشیدن تله این کار دن تماشی بمناسبت جیز رسیدن نمکش رفیق رکار دن نمک از زد
 کردن خوازی بایم جمله اکار دن فنک شدن در چیزی نشانه جی بلکه کرا و لفظن شاهی بلکه کرا احوال دان و پیچه را بمنی نشستن
 نمکی بلکه رانی کار نمکی در ورشدن نشانه هی بیان چیزی رسیدن و باز نمکن از چیزی و باز ایتیخی و استیخی ایب
 در چیزی و معاوضه کرده ای هار صحی ای ای ای ای ای و مجع نمکیست تو فرق هم نشادن و جمال رفیق تو فرق پیشکر دن خود

لکه بخشنود از جزوی توچی جمعن و قصد کردن ترا لای بجا به شدن نویسیدن و درست بخشنود حکم است بخشنود و پنجه
فیض بخشنود فوازی با هم بر این دلایل خواسته است کردن و تقدیر بخشنود نهیچی که در آنها میگذرد که برآید و خواسته دن خواهد
رفتن دن و اهسته رفتن از نا فرانه با احتمتی باب شنا و سع الاف شر خاک منداش کشیده بخشنود خواهد
بزیم و این نهادی از ممتاز قهر و ای زنیت تکلیف زندگانی که فرزند او مرده باشد نهادن بالتفه و فرائض به و سوق اشتدان نام
با زاریت در عیند او که روز شنبه در راهی خبر بد و خوش میشند نهادن یا چهار زندان نهیں و راههای هزار باره در کارهای
که بخشنود از آن خواهد بخشنود بخشنود نهادن با لفته میشند که در آن میشوند که سرخ خاک نهادن که از این نهادن بدان بند
نهاده میشند بی و خود اسلام بی و خوبی با فهم و فتح و اول ولد خیازه شایع الی بخشنود بالتفه و مکونه بخشنود
کشیدن و بتفهیم و خسته شرب بالتفه میشند که بعد ای مکنده در بوده بخشنود و سر زنی دن کاشیه برخا بد و چشم زنید
از بیار غلب بالتفه روان کردن آی و بتفهیم راه آی او ادی غلب رویاه و نام مردی و طرف خروج که در روان
سنکنند و جسمی بر دل میگردی که در مرض خشک کردن خواهی نزد و دلاغب یا هارکت که در زند خطر الشعاب
بی خیزی غلب آی و مقوی جمیع غلب بالتفه بزند و دل و کلیه عیل و خودی که بخشنود و خوبی که در کارهای
بالتفه سوراخ و مکواخ کردن و با فهم و بتفهیم سوارهای ایچی تقدیر نهاده بس از زن و میخ غایب است خشک و دل
برسته رهایی یکدیگر ایام زحل است غلب بالتفه عیل کردن و تقدیر ایام و خشکه که در کارهای
پلکننتر سرکرد نهادن بخشنود و مرد پیر و عیل و بتفهیم ایام و کنتر نهادن بخشنود و خضر دار و بتفهیم ایام که در کارهای
غذاب و افواب بخشنود و ایام که در کارهای مردم و بخشنود ایام ایام ایام و خشکه که در کارهای
بالتفه مزد و مزد دار دل نهاده و کشیده و بالتفه و خشکه دل ایام و خشکه که در کارهای
غذاب و بیمهه شارکه ایام ایام

نایم عالمیں غم باقی نہ کتنے نایم عالمیں غم باقی نہ کتنے بالفتح دریافتیں و داشتیں و رفتیں و غفتیں زبرد ساریں و جسیدن
نامیده تبدیل ایسے کر کرید زند و قیرو میں یعنی بالکل فرنگی بیان کرید و فرق بر زندگہ است نایم عالم فرنگی بیان کردن ہمیں و سرت ن
و بنیو کو جات حقیقت بدو پیدا نہ و دینا لے نزد خود بیان کرید ہمیں و جمع نفل و بضم دری کرید نہ کن و دینجع اول و کسر دیم
کو ادا خود و نفل بالکل سریق و باقی نہ کران کران زند و بادھنک زبریز نہ سی و بدینجع بکسر سی زند و نفل بالکل
کو اذن بار و لون ریسی و مردہ و کن و انتقال حج و باقی عجمی پسیل جزیل جزیل جزیل جزیل جزیل جزیل
و بالکل و مفعع ناف کل انسان و دینجع نہ منع س فوج ہم و دینجع نہ کن و دینجع نہ کن فاصل عالم اتفاق رکیم انقلیں
قپیل و کران کران بوزن نفل بالففتح زند و بکران کران سیں و ارادہ و دیرستہ خیز شہزادہ رفت نفل بالففتح ہمیں درن
و ہمکر شدن کو شدن و دست کچھ فرزیدن کو کوئی فرزیدن فرزیدن نفل بالففتح و شدید لام خاکن چہ کارن و درم خدر خاکن
و دیورتی ویران کارن کفتہ کشی العدم سریش بیجی ویران کو خدا تعالیٰ کوئی لا و بکمیزد اور اوس کریں اندیختن جو پائل
و خفتہ کارشدن و ہلاک کردن و افتادن و دندا آن غسل دینجع نہ کشدن و دیکسے دیم نیز ارادہ و بیجی مقیم شدن و
کردن و دیا خاکر کردن غمال بالکل سریل درس دم و خارکن کار و لفہ کر بکسر و بکسر پیدا شود جمع شادیت و باقیم کر کنند
نایم عالم بخیز و دیور کر دیل انجزی نرم دینجع نہ کشتن خداون از پیش باد دلای اینیز عنان و دیرستہ شنام بالففتح
میچکارہ کل ساری فراس در من کو نہ کنم بالففتح لازم شدن بکاری و مقدمہ شدن بجی و ببروی کردن اس کلی و دینجع
میانہ زندگانی بالففتح خدا کردن و دینجع نہ کنم رائی کاری و مرضیت نہم بالففتح و شدید بیم بکسر کردن جزیل
و دیم اور دن و باقیم و تشدید بیم مصنوع بسیار ای و باقیتہ رنجی شام بالففتح کنہات خود کو نہ کنہا علیا طرف ای خاصیت
احیزی کریں میرس و دینیل و دینجیل و دینجیل سهل الملاحدہ بہت فرم بکسر و دینجع نہ کنم بالففتح نایم عالم غم باقی و دینجع
حج و طبری خیز بالففتح حکم و طبری غمیان بکسر از دیم و حج ایسا بیان تقدیم نفتیں بکسر و دینجع نہ کنم بالکل

فنا کردا:

تئیه خود و باقی هم شدن درست بکار نهاد و سایر از منع را و بقیه متعال نهاده بکار کردان میگشتند
 و شدیدت بنا کاره منع عالم میگردید و قبلاً که از نهاده بکار داده اند در این دو اتفاق نهاده بکاره
 شد و کوید ^{۲۰} ذر بمن که خود را در اینجا نهاده بکار داده بمن که خود را در اینجا نهاده بکار داده است
 تو زن باقیه بکاره خود را در اینجا نهاده بکار داده بمن که خود را در اینجا نهاده بکار داده است
 نهاده باقیه بکاره خود را در اینجا نهاده بکار داده باقیه بکاره خود را در اینجا نهاده بکار داده است
 باقیه دو زن و دو مرد را در اینجا نهاده بکار داده باقیه دو زن و دو مرد را در اینجا نهاده بکار داده است
 که پدر سیم که درست بکاره باشید و بسیار با درجه کند نهاده بکاره باشید و بسیار با درجه کند نهاده بکاره باشید
 سیم جو وجوه فهم و دوچشم و ملکون بخواه سینه منع و سینه کننی جیزه باقیه دل از این دن و بینه ای دن و بینه ای دن
 و مکروه و نهاده و سر در کشیدن و معاون و نشتر خاک که بر می کرد و ادب بخود جو باقیه و شدید باید دل و بمعیت
 ایندیه ای تار و شدیدت بخورست این در بحث بندوان و بدین معنی پیغمبر امده جد و احمد وی باقیه بخشنده و خود
 جیا باقیه ای ای و زن کلیز و زمین خطه رسیده و خضرص حیکب جزء ای ای باقیه ای ای و خود
 کرون و باره باره کار دن و بند کار دن بخیزی و باقیه ای ای که در هنر از آب میگذیرد جزو باقیه باز زن
 باقیه درست نهاده دست از فرازه و باقیه ای ای و خود جزو باقیه ای ای باقیه باز زن
 از زن و بیرون نهاده از شهر شهربی که ای ای که جزو باقیه ای ای باقیه ای ای باقیه ای ای باقیه
 افندن دیک
 که از راسیل او را در خیزی میگذرد و خیزی ای
 بلند رو دن و از خار میان یاری که در جزئی از کن ای ای

سی افضلت بر جاده با فقه الممال نام و دو ماه است از سایه‌ای عین یکی احمدی اللوی کویند و بکار احمدی اللوی اوند جاده
با فقه و تردید هم که پنده علی و میخانه بزرگ از درود و حوزه حجر علی یعنی اندوه و سوزان و اب کنده و مهاری مرض و درد و شکسته
حجز از این امر نزد کارپنده هم سبید می‌شون و هر چیزی از بروج احصال و صورتی است از صور حشری بهتر است مردم خانه‌ها
منظف نیست و شکسته ری بیش از نداختر و مدغنه کوید حافظ شناسی ^{۱۰۵} جزا سحرنا و حمل بر بر و حمال عدالت از آن است.
شیوه و حجز از مشهور حمل بر بر و بکارهای صورت دو مردم است عواین بیهوده کارهای از بخش اول این اما که بخوبی
حسب با فقه و تردید هم بریدن و خسیر خون و خابه کشدن و اینست که در حمل از بضم ح و بیهوده بیهوده بعیق حباب با فلغ
با فقه فحیط حباب بالکسر بریدن ابر و غایب است از که بضم با فقه فحیط و حجز بیرون ساقط و لذت شکسته حجب با فقه شکسته است
و حجب کردن حجاب در عکوی حجب کشیدن و در بیرون کلم شدن شکسته خلک شک شدن شکسته که در این و بایران
سب از شکسته و شفیعی شکسته خواهد بحیثیت از بکارهای بزرگ و زراع از دن بایهوده و شکسته خواهد شد
حجاب برای پنده و کنده و نشتر و از این حجب یعنی حجب که در کلین شدن فریاد که فتن شکسته حجب چنان قدر و قدر
بله در بحیط و بحیط از زست عیار از عدالت و ایوان و واژه ده صالح است حجاب با فقه و بالکسر اینها و فریاد و در بیان
دو راه ایان و پرست خیر و بایم کشته خدا و ایه بیکه حجب بالکسر مایه و با فهم بدان حجاب بالکسر کشیدن که کشیده و
حجب برای دانیدن و خراهم اور دن و اند اختر حجب با فقه و تحقیق این کلیخان کشیدن که کشیده و
وشکسته حجز از جای بیهوده بودن بجهش و خفتی و پرست بر ایوان حراجت و بیامن صدور شکسته در بیان
قروم و شکسته دو بیوضی و کسر فرم از ناصد فرم ایشان او ایوند و بکار کردن هب و وقت دو دانیدن
در کلز رو و با فقم و بالکسر از شکسته ایوان و حجب بالکسر حجب بالکسر حجب در قبص و میخ و بالکسر برش زمان
حجب بیهوده حجب حباب با فقه و تردید دام کشیده هب و شکسته و برد و حجز از جای بیهوده و خفت و بایم

با فو نشیدن داشت و صحرا حجه با فو نشیدن باید ایست مروف و سو ایام ساده نشیدن دران کنند پیریات قدران چشم پیش نداشند
دوباره و ناصیر و چاهد مردم را بین خود نمایند مدار قرآن است راه چند نمایند که بیشتر است و ایام شده جباره که دلکش نمایند چشم چشم
با فو نشیدن فوت دلکش چشم و با فو نشیدن خفت و ظلمت کاره و بید را نهیم و افریقان چشم با فو نشیدن قدر دم خیز
وابالکسر عالم و جدید خوش و قبید کارانه نمایند نمایند که خود قبید است جاده بشیش دران راه بزرگ شد راه ایام حجه با لکس دران کنند
و فو نشیدن و باکش نشیدن بدل نمایند و ناشدن و نامنایند نیست هر سر گشتن در ریا و قدر دهانک و با فو خفت بشیش کس نفیش نمایند
و با فو نهاده در مواد پرور حجاره با فو نهاده زینک و خواره مخواه و مورخ خواره جذبه برای حکم راه ایام خواره
دیگر نمایند حجه با فو نهاده و نشیدن را یکدیگر نشیدن و خواهه و سبیلی و نهاده باید ایکسپر نمایند و باکش
از طیور چون او و زنان خواره ایشند و با فو خواره یکدیگر برای ایام نشیدن و در میان رسیان نشیدن و بدان ایکسپر و فو نهاده
اول و نهاده فو نهاده لایزند که وصف ایل آن بله است و در طیور حمله چنانچه در عده ایشان میشند و هر چند هر چند
حجام و جهار حجم حجاره با فو نهاده زنگاران و نوشیدن از زرد کرم دم زینک دم کرم دم زینک دم در زینک ایه بیس روی پنهان
و گویند نرس فو راغی نزد میان از خواهی ایشان نشیدن حجره با فو نهاده بایه جهوده نهاده شن در خوش بک حراجی ایشان نزد حج و حجره
اصل حجاره نهادن و حکم نهادن خضر کاتمه حجره با فو نهادن و نشیدن فرش حزیره ایکدیگر فو دمی و حرفی مفتر دایه ایکدیگر
از بیهوده و صخره خشک میان در ریا و ضمیر میان و معدم و فرات حب رت در نشیدن حب مت بر که نشیدن حج و حکم
و ایکدیگر خشک خاره و معنی کس خاره نهادن خاره شیخ بر ته و شرمه نهادن بلکه نهادن کاره جمع نیزه تر خوف و کسیده
که نهادن خفت با فو نهاده جوییں و در کرم و حی و خواره و قبید ایست در عیم چهان و خفت سعی جهاد ایتم و بست جزو ایشان
نهاده نهاده و سخت و زنگار خام کسر بایدی زنگار خود حجره برایه حکم کیمیان در کرم که دران کنیه و رویه
و خفت نیزه ایمه بایز میان سخت دیگر دران چیزی روز بیهوده با فو نهاده زنگار خود حمله نهادن و نزد کیمیان

لشکر

از این خود عده بفتحی و کسر ایوان از این صاحب نظر جمله بافتحی سه مادی در حرف خود دن سه و پنجم از ایوان خود است
و بهم از تردد مفتن کاری کشان مدار خوب بفتحی و بفتح سه زدن و از دن کار از ایوان از ایوان کوینه صدراز ایوان جمع میباشد ایوان
فعل جمیع باضم کرنی و دو زن کردن ایسب و مفعلی جمیع و کسر ایوان ایس شیر و فتن سه خوب خود و فتن کوینه کسر ایوان
و درست خود بجز و بالفتح نسبت کنی جمیع باکسر کرنی ایون ایسب و باضم و تند برینه برینه بیکار خوب باضم سه ایوان
و پیش ایوان ایچنی باضم بالفتح نیزین منع و بکسر جمیع و بافتح و اتفاقاً راه از شب و میفتح بقلم برایمه جمیع باضم
و بالفتح بالمن و بایزو و بمن و جنب ذات نشی و کتف و بایار ایزو و باعین لفظ برایمه جمیع اخوان ایله ایمه ترکیب شده
جامیع اضفی ای ای کریان کیستند و جان ای نکدری و جراحت شد کان جمیع بافتح از بخ برکنندن سه محابی
جادو و مردم بدل خانم کار ای جمیع بر سر ای ای و ایم جمیع بافتح و باضم و بفتحی و بحود باضم ایکار ایون بدل
و بعین کی خیز برگداه جد و کسر درست کار و بافتح بر بربر و پرها در بده و بخت و دن جویی و بی نیاز ای نزد
و بخطت هزار کار ای
نیز ای
و هر جز ای بفتح ای
مزدیز و شر و مزدیز که جدید ای و جام ای که میباشد ای فتن جمیع بسرو و روی زمین و مک و بومت جام ای
و از شب پنهان جرد بافتح پر و فیله ای و فوج و فضیلت و پوس و ای
کل ای
و خیز کاری بیویج ای
جید قام و شاخ ای ای

و زین و مهدیک و مسنان و کوس در بین هر اسل و خون خشک حبده بافعنه موچ خول و مرکاره اندام و کرم و بعد از این و
 حبده اندام بین بخیل پنده حبده بافعنه بخیل شدن و میرسان و تازه باز زدن جانکه بر پوست خود و حبده که از خود راه
 بخواری و کاردن ما روچیع کاردن باز و مکاره بزت حیوان و بخوبی برت بخشندر که بر کاه نشناخ بخ خود دشوار کاره علاوه بر این
 خوبی خود فیضی سخت هم کار و بزرگی که بر این وقت زدن بسرمه و دکتران و کوشفند که بخ خود را اشتراحت شد و خود را مکاره
 که خود در آن غذا شدن و خشیدن حبده شدن جبده شی که بر زبان افتد و بسند و حبله ایکه بخشندر زدن و خشیدن
 بزرگ حکم خود را دهد بخشندر و بافعنه و شدید بدم بخشندر حبده و بافعنه نامه هاست از افراد معمول و بهترین مجمع حبله
 حبده بافعنه و حبله باهم شک سخت هر دو سخت حبده باهم افسد شدن و بافعنه جنم بکاره حبده بافعنه بین خوده شدن
 آب و بخیلی خواه و فردی بیچه جاده و باهم و بخوبی و بخیلی و بخیلی از زبان بند جاده زینی که در وابان خبار دستالی که
 پیدا ران پنده و خیزی که لور از نود غذای اندام و از نشانه شدن بردارد و بخیل و بخوبی از جام و بخ خوبی بخشندر اندام
 چه خوده و بخکه که در و استقاف کلکه بخشندر از دوز روشیم و اندام ای که زر امال صاصه که بخ دندان اما طعن خون
 چهارپان جبده بافعنه که و مدد کاران و شد و طایفه از خونی سرخ و دهنها بخود جمع و بافعنه شد و بخشندر سخون و
 زین و رشت سخت و نسبت کل اندام شد و بسته بین جود بافعنه شد و خیزی نیزه بیان ای بی و دید بخ خون
 سخون مرح و بخ فیکی بدل عیان و خوار اندام کاردن و خوار اندام و بخ خونی سخ جواره است بافعنه از کرفان و بخ خون
 بخ جدست جاده حمله و حبده بافعنه و افمه زدن علی و کوشن و پیچه داده باکه ایکه کاره اندام و بافعنه زین و رشت دو بخ پنده
 باکه کردن با جی کردن بند از اندام و بخیلی ای اندام و بخیلی کاردن و خواری کاردن و بافعنه و شد و بیا و کسره و نکره و جم ملذل
 جند بافعنه کشیدن جند بافعنه و شد ای اندام بیدن و شد و بخیل
 افصفت جوز بخیلی ای امسالی سخ و بخ و قمع خیل از بخیل و بخیل

حز اینه و مثیک در تجارت و نویزه زن و آنکه او را بجهه و خندان ظلم کری جهراً لفظ شنیده است و شنید که در حال اکسرا
 و شنید که از حق در این و بجز در کمال از حق شنیده و با اینه و مبنیه و بر دشجاع و فخر حمور با فهم در کشیدن شنیده
 شنیده شد و فرام از دست و نان جبار با فهم هر دو عرب کوید و مجا ر میخی خزن هدروش المحدث المحدث العدن جبر عصی
 که کاخ میکند کار در زیر این بصر و مترا جرا دسته لذم شنید و فرام از دشنه شنیده در قدم و بالغه و شنیده پنجه و شد و مرد کرد
 و شنیده ای ای خدا ایتی را و معنی انا شنیده کاخ من و بدیعی از ای و جبار و شنیده را در شنیده و بدیعی از رسیده
 جبار و شنیده کردست با وزیر و ناقچ جس ره شنیده و فیه جهراً لفظ فخر و فخر لفظ هشتم در کاره خود و در اعلی ای ای
 حکوم ای و مبنیدن افت بندارین باران به رواز خی باز ماندن صفت بحیثی و سلیمانی دن جایهم بواح جبار
 جهراً لفظ فخر ای شدن در علن جاه و تعزیز ای شنیده و نهی بده ششم و دیگر ای و خیر و بدل جبار با لفظ
 کیمیت کدر ریکت شنید و دو فهم را بدار جبار ای با لفظ جمع و فیضیت ای شنیدن ای شنیدن و بر داشت و خود شنیده و ایله که
 جبارین پیدا شنید و بدیعی جمع جبار که است دنام دم شنیده که شنیده جبار ای ای شنیده و فیده ای ای شنیده و طایه
 شدن و بین دو معنی ای ایه جبار و بایه جبار با لفظ سزا و ای و وی را بداری و جبار و خاطر و ای شنیده ای اوره
 جبار عالم و بیار جبار نیفیه بیع جبار با لفظ ای شنیده کنندن و بربین و اصل جباری و بدیعی کننده بدهه و در
 اصطلاح حس بحد زی خود که خود فخر خود شنید و حاصل ضریب مال و خود که خود شنید جبار و میانه و جبار
 با ایلک اصل جبار و اول ای و باره ای ای شنیده که خود ای بربین ای شنیده که خود ای ای جمع و خبار و عینه ای
 خاکه ای ایه جبار با لفظ و شنیده کانندن و کننده کاردن و زبردا دن کلکه ای و کنسته دز برو دسر که و خود ره و خدا
 و بیلکه ایه جبار با لفظ و شنیده کانندن و کننده کاردن و زبردا دن کلکه ای و کنسته دز برو دسر که و خود ره و خدا
 رسول صلی الله علیہ وسلم بود او را جبر عیلی کو میزد خلوب نفییم عیید حماره ای شنیده و شنیده و شنیده و شنیده

کل و بیدریدن شکار و باقیه نکو و هفت حسن منظمه و فتحیم در دل کشیدن حبیر صاحب حسن و شیراب حمار بالکسر و الفتحه اشکار
و بالکسر هم پیش است که حبیر از این می برسد تا باید حبیر نشده و دلکش در این می بدل نشده باشد باطل می باشد و باقیه و شنیدن یا که در دل خان
مشغف نشده و اکنی سیسه دولاز خشم از شنیدن حبیر صاحب از این خواص حبیر نشده و بالکسر بزر و بالکسر سیسه زان از هم نشتر و بیش
و باقیه لغم و فتحیم زیم زیگرد و فتحیم لغظه و طبری اس و می بند از او و از نشتر نشتر جراز بالکسر نشتر نزدیه و باقیه بیهوده جراز
پیهجم و باقیه نموده حبیر چه مرضی بر دارد و خواهد نمود و حبیر دل اصلض و اس چه مرض نشده زیمیں تمام حبیر باقیه و شنیدن زا
جراز سیسه و در دل دلکش و خوان و در این جلوه بالکسر و نشتر ندیم فتحیم چیزی از حبیر باقیه و لکسر در دل و اخراج
طبیعت از دل چلوه بالکسر هبیه دل کشیدن حبیر باقیه نمی باشد از وقت از نسبت جراز باقیه و شنیدن نیز نشتر فتحیم و حبیر باقیه
سیان حبیری و از دل کشیدن حبیر کشیدن حبیر باقیه روسی ای و دل این و ای ایست و دل کشیدن دل و دل ای
حبیر و دل کشیدن و دلکش نشتر نشتر بکار و دلکش بکار
و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار
که و میز حبیر بالکسر بدل و نکوه سوی حبیر قصد داشت حبیر باقیه هست و دل کشیدن و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار
و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار و دلکش بکار
و دلکش در ای کوئید حبیر بالکسر نام پیشیریت ای
حبیر باقیه و شنیدن ای
سین و بیهوده حبیر نشتر و دلکش خود حبیر و دلکش حبیر سیست و دلکش تبارده حبیر سیست نشتر و دلکش نشتر و دلکش و دلکش
حبیر تبارده عینی حبیر سیست نشتر و دلکش
و دلکش ای ای

شکار ای ای ای

اصفهان

جمیع اشیاء حجم باقیت و مکان بده و سیزده افسن و ملبدن حجم از این ادوار حجم باقیت و مخفی حجم
 بجهت هزاره و کاره که وصف و داشتند فهم صحیح است حجم باقیت هزاره از این ادوار مودود و دو ایندند و هزاره وی و مخفی حجم باقیت هزاره
 که در آن بجهت نزدیکی از راه چشمین آنکه حجم باقیت هزاره باقیت و مخفی دینیان که مخفی نزدیکی از مخفی هزاره
 که در آن بجهت نزدیکی از راه چشمین هزاره باقیت هزاره برای این دینیان که مخفی نزدیکی از مخفی هزاره
 در زیدن بکسر حجم باقیت هزاره که مخفی نزدیکی از راه چشمی از خوب و بد و مرضی است و مخفی دینیان دیگر
 مخفی دینیان دل و میرا بین دل و دل و بالهم سیزده افسن و باقیت هزاره و قبده است حجم باقیت هزاره از این دینیان
 حجم باقیت هزاره که مخفی نزدیکی از راه چشمی از خوب و بد و مرضی است بکسر حجم باقیت هزاره
 حجم باقیت و مکان و مخفی دینیان دل و میرا بین حجم باقیت و مکان و مخفی دینیان و قبده است حجم باقیت هزاره
 باقیت هزاره که مخفی نزدیکی از راه چشمی از خوب و بد و مرضی است بکسر حجم باقیت هزاره
 حجم باقیت هزاره که مخفی نزدیکی از راه چشمی از خوب و بد و مرضی است بکسر حجم باقیت هزاره
 نیم عالم است مشهور حجم باقیت و مخفی دل و میرا و مکان و مخفی دل و میرا و مرضی است حجم باقیت هزاره
 سه هزاره اسند و متکبر حجم باقیت هزاره که مخفی نزدیکی از راه چشمی از خوب و بد و مرضی است بکسر حجم
 بجهت از این که در دل و میرا بین نزدیکی از راه چشمی از خوب و بد و مرضی است بکسر حجم باقیت هزاره که مخفی نزدیکی از مکان و مخفی
 دل و میرا بین نزدیکی از راه چشمی از خوب و بد و مرضی است بکسر حجم باقیت هزاره که مخفی نزدیکی از دل و میرا
 پانزده نزدیکی از راه چشمی از خوب و بد و مرضی است بکسر حجم باقیت هزاره که مخفی نزدیکی از دل و میرا
 ستر و دنار آن بکسر حجم باقیت و مخفی دل و میرا و مکان و مخفی دل و میرا و مرضی است بکسر حجم باقیت هزاره
 و مکان و مخفی دل و میرا و مرضی است بکسر حجم باقیت هزاره که مخفی نزدیکی از دل و میرا و مکان و مخفی دل و میرا
 و مکان و مخفی دل و میرا و مرضی است بکسر حجم باقیت هزاره که مخفی نزدیکی از دل و میرا و مکان و مخفی دل و میرا

که خبر از سیاه و سیاهی بدان تسبیه نشود بلکه نیز مذده و بالکه خود را دی و میان آن و میانها آن و دو هر یکی داشت
له لف و دیگرسی بجهت حب او و باقی هر بیت ن و دلایل و تفاسیر مذده و نیکی ن در و تفاسیر نانیکی می کرد
جزئیه باقیه نانیکیه فرازی کشته جمع باقیه غایب این حرم و حسنه روز و مذده مذدن جمیع باقیه به نیزه شدن و
شدن و مذدن ای پیش ریچه هم بردن کرد و روی کشته بیرون زدن بایدی جمع باقیه هم کوکه مردم و غرق رسیده اند
و کلاهوردن و سهم واحد را بحیث کردن و باقیه نشت داشت خرامه و روده جمیع بالکسر اکثر هر چیز و هیچ کرد و می کرد
خود رون نزدیک بند جانم معین سراب انده سبی جمیع الدلایل شد و کردن نزدیک بند خفت طهار کشته
چالانم جمع فرامه کرد و هنر و هضم و نزدیک بند مردم در اینسته از قبایل رسیده جمیع کردند و صحبه اینها نزد
و میان نزدیک ده هر یکی که اول بی راستن خود و خیزی ارجیا رسید و مذده نشسته بند جمیع باقیه اینها کشته شدند
جمیع از این حجف باقیه و مکون همه المکنند و مذدن نزدیک بند حجف بیرون و نقدی کرد جیف باقیه هم کشته نزدیک
حجف بند رسیده و دو ایل نشکم از هیچ چیزی بیرون نزدیک بند حجف باقیه کرد و مذدب از طرف او کشته شد و گذشت
درین که خود رون و مکشنه نشکند حجف بیرون و نزدیک داشت درین حجف باقیه خادمین زمین و خاک رسیده و کل نشید
و باقیه و خیزی جانی کلاب در وحیم نزدیک بیرون و نقدی داشت سر بر ستر حجاف باقیه ایکس ستر جمیع باقیه و نزدیک
مردمی که به مقدمه ایکس نزدیک حجف باقیه ایکس که در ایکس ایکس نزدیک داشت و این ایکس نزدیک داشت خیزی و قیس کردن ریح و سرا
و خزان و هر چیزی که نیکی کشته هر یکی که ایکس نزدیک داشت و ایکس نزدیک داشت خیزی و قیس کردن ریح و سرا
حجف باقیه و حجف باقیه خشک شدند جفیف کشک جاف نیزه ریجا هر چیز خشک حجف باقیه بیرون کل خزان
و بیرون و بکشند و بالکه حفظ نشده و هم تان و خیزی ایکس نزدیک داشت و کشم در بده و هر چیز میان ایکس نزدیک
حجف باقیه زمین نیزه ریجا و ایکس نزدیک هر چیزی که نیزه شدند و نیخته هر چیز دیگری که نیزه شدند جمیع ایکس جان

نیزه

بفتحه باشد و بسری که در راهی آن سفری اخراج است و مخفی حقیقت شد و بفتح حمله حق بالفم و بفتح عذر در رسماً بر
 بعید و در جمله و مغلوب کارهای اندرازید و حسب صلح کوچکان اراده پسند و چنانچه فتح نا و مشفی و کسی زیر عین در مطلع
 بگزاف
 و اوز بر دست طبق اتفاق کشته و بعد از حادثه مطران سهی مداران سقف و بعد از آن فتح و مداران شناس
 فتح حرم و زائره پیش و مداران هرگز کرده و دیگر نداشت و هرگز فتح نیز بر حواله نکسر حرم و حرام و فهم
 حلال حرام ای فتحه جبر و کسر حرام مع جوف بالفتح کرد و در حرم حرم بالفتح هرگز کشته و دیگر نیز
 و خانه مفتخر باشد و عباس در عذر حرم مع الدار جبل بالفتح افزای و بفتحه کوچه بیوای قوم و دانای این ایام
 در دست کشته زن و فتح دلهم حب از در حرم غال است ای و فتح این کشم جمهه کشته و بفتحه غم و بفتحه کشته زن و بفتحه دلم
 جبل و جبل و جمله کشل نام و نشتم و دوف جبل بالفتح مری ای هر جمل اندرازی صدل بالفتح تحقیق نشان کشل و قوی و محکم
 شدن و بزرگی اندرازی و سخنان و ریاضی و کشند ای و بفتحه ای
 جمله کشل بالکش کش حضرت کردن و بالفتح غربای ای و سعادتی کشتن شده و در میانی ای کش مع جمله
 بالفتح جبل بالفتح مری ای که از حرم نابند و اندرازی از حرم و سوره کرد نشتر کشند و میگیل کش کردن اندراز جبل بالفتح
 و میگیل کش کش جبل بفتح و نزد دفاتر و بفتحه شدن و شد و کرد جبل بالفتح جی و لذت و میگشند و دیگر
 جبل بالفتح و فتح و جبل بالفتح برین کش حمله کش و میگزد و شد و محکم و جزین و کوشی و بفتحه و دانای در ای
 در ای و بفتحه
 و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه
 و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه
 و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه
 که باید دیگر از زمان افتخار بردارند جبل بالکش کش کش فیل و بالفتح ای و بفتحه و بفتحه و بفتحه و بفتحه

و در کنین اندختن نیل و خفت دارگون از رخخوان و خدا رختن در دیا بایی دیر گرد و حکت دادن اندان با دیر را نشتر می
دو دیدن نشتر می خودد رختن کلی و ز دیدن مو جفال با فهم هر آنچه می دارد و خشن و سرو خشن دیگر صرف بسیار دیده
بیدار نیست جمل با فتح و شدید لام سرکنی نشتر جبدن و دیران جمل جمع و با فهم نهضت نشتر جبلل با بکسر بعده دیگر نیست
و هر علی که پنهان سخ پاره دیده سپید هرب کل و بیداری از هر چیز و بالکنیک و کلیک و دیگرها و جمله ها جمل جبلل با فتح
بزرگ و بفم هر کلی نشتر دلام راهی است لام بخیل سری مکن جبلل بزرگ و کلی هیست که از اخ اهم نیز بود و قدم و درگن
جمل جبلل نکنی هر دیگر چهار چهار دیدن دارگون اسید نیز ان نشند جمل جمیل نام موضع روی خدام جلد جمل و جمل کنی
وجت و جلدک در کار جمل با فتح پیه اندختن و با فهم نهضت فریاد هست قرل هست هست حقیقیه لام فتح خیاط و فتح خی
تحفیف و شدید ای اسن کاشت و بعیف نهضت اندک در نهضت قرل هست هست حقیقیه لام فتح خیاط و فتح خی
و فهم اول و بفتح نشتر و دیگران میم نیز امده و بیدر قبیده و درخت خدا و دایه است که در ای
جهنم و بیدر بیدم حسب ایجاد و تحقیق نشتر دلام جمل نشتمه رست جمل نشتر با خدا و دان و نشتر با دان و
اسباب ای و قیده ریک جمال با فتح خوبشان و خوبی صورت که بیوت و بالکنیز ای و با فهم هر چیز و صورت سریست
و بیدجعنی نشتر دیدم نمیز امده و با فهمه و نشتر دیدم نیز ای و پیک کلا خسته و با فهم و فتح هم مردی فرام
نشست جمل با فتح پیه اندک دیده جملل با فتح و بکسر دان و فتح ای ای کل و فهم فتح هم و فتح نیز کل
شک لام خ جمل با فتح که دیدن و کار داشت در کار دیده جمل با فتح نادیده ناداشت جمل با فتح
چیل بکسر کروی ای ای دیده ای و دیه است نزدیک بندرا و حیم جمل با فتح و خیم با فهم نیز نیز
نهادن من خودم و ندشت نیزه و بندن ندش نکن ای ای ای ای و کار دیده خاکست و خاکست و خاکست و خاکست
کار دیده کار دیده میخیل و بیدار محیم افراد خیم کل ای ای ای ای دیوی خ و ای ای ای ای دیوی خ و ای ای ای ای دیوی خ

آندر عکل از وضت پشتند جنده بالبینه و بافعه بیدن و بیده در شدن و بیده در جذا ام پیدا کردن جذام ^{اعجم}
 عدستیت معرف فیض راست جرس معدت رسم حجر هم حجم قسم و اقبال است لزین کرد حوانی کفر و زاده بود
 و خفت احیا بعیل الـ خدا کردن و میری ما مغفاره از این اش خرم باقی نه و بافعه کب کردن و بیدن و کف کن ^{و از}
 شدن و کن که کردن و موب ارم فریم بید کرم قیس و بالکسرن و کونه دار و بنتیتین کز بزرگه حجم مینه کز بزرگه حجم
 آن دان جرم بیدن و عاجز و بیدن شدن و مسلک کردن حرف و سکنی راست کردن و عنده کردن کس بر کاری جنده
 ازان پنجه و ضم منش شدن و بکردن منک و بیدن خواه و بایار کردن حروف در نشتن و قدم رانی خوف نشیدن
 و بالکسر بر و دل فیض حجم بالکسرن و هجر علیظم خلق حجم فریز دین بند حشم رفع و نفت کشیدن ^{نفع}
 جمع نفعی طبع دار شدن و سخت ارز و مند شدن مردم پرشت شتر نبره کیاه و پاشته شدن ^{نه} بظعا
 حجم بافعه بیدن و بالکسر سیه رو ره بزم بافعه و شریدم حجر بی رواب کرد امده در جاهه فاصم باز نه و بالکسر
 شنیدن و بافعه صفتیت حجم بافعه سید شدن اب در جاه و بافعه حی و بید راب و بی بی هزار نفت
 چیل اور و فرزدیک اند و وقت حجم بافعه ایور کا اسب میدار ماند که و بافعه والکسر اب من کشل را از زک جمع
 حصل شد و بدر حركت پردن و میدانش طرف و سیمه نه حجم شتیتین پیش راه شدن مرد جذام پیش شدن
 که ایند و بکلکه ماندن مادرت حجم بافعه روی رکش کردن برس و مرد هر شر روسی حجز دن توان پیش در نه قاتم
 خصیکه ایور ایور حجم از صفران کویند حجم بافعه ایور برس جهنم جاه علیع و نام حوزه حجم حرم مشهور و نشتران
 پیشتر و دیبا جهم مع المون جانیں پیشند ختفکن و برجی ماند خان دیبا حرم حركت شده کان حین
 بافعه دل شدن و بید دل و بید و بیشیخه فیضین پیش مد نزن و تخفیف کلن پیش امده جین بافعه بدله پیشیده
 بدله و محرو ایور استان وزیمن هم را کرد و کیم و دیس حرب و دیجین دو طرف حیم از رو جندی دیابرو و حبیده